

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Жити заново

Усвідомлений вибір

Секретар Чугуївської міської ради Наталя НЕЖІД.

▶ СТОР. 5

Інтерв'ю

Мирослава ПОЛІНЧУК: «Потрібно заряджати одне одного оптимізмом, без цього — ніяк»

▶ СТОР. 6

Історія

З братами не воюють...

▶ СТОР. 12

№ 100 (6354) СЕРЕДА, 1 ЧЕРВНЯ 2016 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Надія Савченко вперше виступила з трибуни Верховної Ради і заспівала гімн

Парламентська хроніка
Ранкове засідання 31 травня

На початку пленарного засідання Голова Верховної Ради України Андрій Парубій привітав Героя України, народного депутата України Надію Савченко зі звільненням з російського полону та поверненням додому.

«25 травня 2016 року назавжди увійде в нашу історію як день визволення Героя України Надії Савченко, — сказав глава парламенту. — Всі ми, уся Україна, усе світове українство, весь вільний світ стежили, як Надя Савченко гордо обстоює честь України і дух України, перебуваючи у полоні російських окупантів. Вона стала символом, незламним символом України у той період, коли Україна була у вогні, коли Україна боролася проти російського окупанта». ▶ СТОР. 2

Позика дасть змогу утеплити заклади соціальної сфери — всі й одразу

Вінницька міськрада візьме позику на 10,3 млн. євро в Європейському інвестиційному банку для здійснення енергоефективних заходів у будівлях соціальної сфери. Рішення про отримання коштів депутати ухвалили на черговій сесії.

Як **повідомив міський голова Сергій Моргунов,** банк надає кредит на вигідних умовах — до двох відсотків річних, та ще й з пільговим періодом на п'ять років. «З бюджету ми витрачаємо достатньо великі асигнування на утеплення закладів соціальної сфери, — уточнив міський голова. — Проблема в тому, що одночасно не вдається віднайти велику суму. Тому процес модернізації будівель щодо їх енергоефективності розтягується в часі. А позичені кошти дадуть можливість вирішити її у значно коротші терміни».

За рахунок цієї позики планують модернізувати 45 закладів соціальної сфери — школи, дитячі садки, лікарні. Сергій Моргунов уточнив, що зробити це можна буде упродовж одного-двох років. Звичайно, за ефективної роботи підрядних організацій.

Цей проект надає місту можливість долучитися до «Програми розвитку муніципальної інфраструктури України». Це одна з необхідних умов для отримання коштів Європейського інвестбанку.

Сьогодні — Міжнародний день захисту дітей

Талановита юнь зберігає традиції світової та української культур

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА. Більше фото тут — www.golos.com.ua

На знімку другий ліворуч: Богдан Дрозда, 10 років, представляє свої роботи.

У Верховній Раді України до Міжнародного дня захисту дітей відкрито виставку художньо-прикладного мистецтва та декоративних виробів молодих інвалідів у рамках Всеукраїнського навчально-практичного тренінгу для дітей з особливими потребами «Адаптація у сучасному світі та як досягти успіху».

Мета тренінгу — виявлення та підтримка талановитих дітей, які зберігають традиції світової та української культур; демонстрація творчих досягнень дітей; сприяння встановленню творчих контактів між учасниками; навчання методик започаткування власної справи тощо.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 10-Й СТОР.

ПОДІЇ

Про визнання анексії Криму не може бути й мови

Голова Єврокомісії Жан-Клод Юнкер заявив, що його червневий візит до Росії зовсім не означає «пом'якшення європейських позицій». ЄС подовжить антиросійські санкції через політику Москви щодо України, підтримку сепаратистів на Донбасі та анексію Криму.

Тим, хто піддав Юнкера критиці за намір відвідати РФ, голова Єврокомісії відповів, що їде «не до Москви, а на економічний форум», запланований на 16—18 червня в Санкт-Петербурзі. І що «важливо принаймні в економічних питаннях домогтися зближення з Росією».

Натомість у самій Росії розцінили наміри очільника Єврокомісії як свідчення посилення проросійських настроїв у ЄС та можливого перегляду санкційної політики стосовно РФ. ▶ СТОР. 14

Ще одна лікарня — кандидат на закриття

Критична ситуація склалася навколо Золотопотіцької райлікарні, що у Бучацькому районі на Тернопільщині. Вона обслуговує 23 тисячі жителів селища Золотий Потік і навколишніх населених пунктів. Однак її фінансування порівняно з минулим роком скоротили. Зокрема, вдвічі менше коштів передбачено на медичні препарати, не сьогодні-завтра медики не зможуть проводити лабораторні обстеження та флюорографію. Понад 190 тисяч гривень становлять борги із зарплати, немає чим платити за електроенергію. Колектив звернувся до керівників області та держави з проханням вжити заходів для функціонування лікарні. Підтримує в цьому персонал і народний депутат Микола Люшняк, **передає наш власкор Людмила НАКОНЕЧНА.**

КОРОТКО

■ Платіжний баланс України в квітні поточного року, за попередніми даними, зведений з профіцитом на рівні 468 млн. дол. порівняно з дефіцитом у 168 млн. дол. за підсумками квітня 2015-го, **повідомляє Національний банк України.**

■ Житомирщина першою взяла участь у проекті «Децентралізація на практиці», мета якого — передати польський досвід лідерам громад із семи областей центральної України. 30 і 31 травня в Житомирі польські й українські тренери та експерти-практики польських органів місцевого самоврядування розкривали аспекти реформи, **інформує наш власкор Оксана ЛУК'ЯНЕНКО.**

■ Міська влада Полтави розпочала акцію «Школяр у музеї». Згідно з її умовами, до 16 червня учні місцевих шкіл зможуть відвідати п'ять комунальних скарбниць минувшини за половину вартості вхідного квитка, **передає наш власкор Василь НЕЇЖМАК.**

Абітурієнтам з окупованого Криму не знадобиться український паспорт під час вступу до українських вишів *(МОН)*

Надія Савченко вперше виступила з трибуни Верховної Ради і заспівала гімн

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 31 травня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Андрій Парубій наголосив, що боротьба за звільнення Надії тривала понад сімсот днів. І у цій боротьбі Україна і Надя Савченко здобули переконливу перемогу.

Надія Савченко виступила з парламентської трибуни, поклавши на неї державний прапор України.

«Я повернулася і включаюся в роботу», — сказала вона, подякувавши всім українцям, які боролися за неї, всім українцям світу, які піднімали свідомість світової громадськості, і всім порядним людям світу, які підтримали її та Україну. Надія попросила вибачення у матері бійця Вадима Пугачова, котрий загинув: «Вибачте, що я жива, а ваша дитина мертва».

«Я повернулася і не дам вам забути, вам, хто сидить у кріслах у Верховній Раді, про тих хлопців, які починали лягати за Україну і продовжують зараз помирати за Україну, — сказала Н. Савченко. — Бо вони не лежать на кладовищах, а стоять. Вони стоять із нами за Україну, і вони не ляжуть доти, доки ми не отримаємо ту Україну, за яку померли вони і про яку мріємо ми. Нічого не забуто, ніхто не забутий і нічого не пробачено. І народ України не дасть нам сидіти у цих кріслах, якщо ми будемо зраджувати їх. Україна понад усе, а для нас, тих, хто сидить у цій залі, Україна — вища за життя кожного з нас».

Потім Надія Савченко заспівала разом із усією сесійною залою державний гімн «Ще не вмерла Україна».

Надія зняла з парламентської трибуни свій портрет із написом «Волю Надії Савченко» ***(на знімку)*** і натомість повісила плакат із обличчями українських бранців, котрі ще перебувають у полоні.

Фракція Радикальної партії під час виступів від фракцій заявила, що продовжуватиме блокувати парламентську трибуну, доки не буде створено ТСК для розслідування офшорів та корупції у вищих ешелонах влади. Лідер радикалів Олег Ляшко та лідер «Батьківщини» Юлія Тимошенко стверджували, начебто уряд готує (чи вже навіть підписав) меморандум із МВФ, який передбачає підвищення пенсійного віку, продаж сільськогосподарських земель, зростання тарифів на газ та опалення та інші непопулярні заходи. На це Голова Верховної Ради України Андрій Парубій повідомив, що у понеділок, 30 травня, відбулася спільна нарада лідерів депутатських фракцій із Президентом. І на цій зустрічі з'ясували, що документа, до якого апелюють голови фракцій, не існує.

ЦИТАТА

Герой України, народний депутат України Надія САВЧЕНКО:

— Нічого не забуто, ніхто не забутий і нічого не пробачено. І народ України не дасть нам сидіти у цих кріслах, якщо ми будемо зраджувати.

«Такого документа не існує. Проголошуючи виступи з трибуни, треба опиратися на факти», — сказав А. Парубій.

У свою чергу, Перший заступник Голови Верховної Ради України Ірина Геращенко додала, що зустріч Президента з керівниками фракцій за участю уряду тривала понад три години. За її словами, на цій зустрічі обговорювалися зміни до Конституції, законопроект про судоустрій. Деякі лідери фракцій порушили питання про начебто підписаний меморандум із МВФ. «Таких документів не існує у природі. Це фейк. Ніяких підписів ніде не стоїть, — запевнила Геращенко. — Більше того, Прем'єр-міністр дуже голосно заявив лідерам фракцій, що ніякого підвищення пенсійного віку в 2016 році не буде, — додала Геращенко. — А до 2017-го ще треба дожити».

Верховна Рада України ухвалила в цілому проект закону «Про внесення змін до статті 23 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» (щодо звільнення від призову на військову службу під час мобілізації близьких родичів осіб, які загинули під час безпосередньої участі в антитерористичній операції)» — № 4482. Таке рішення підтримали 284 депутати. За словами автора законопроекту — народний депутат України Ольга Богомолець (фракція Блоку Петра Порошенка) — передбачається внести до частини другої статті 23 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» такі зміни: військовозобов'язані, чиї близькі родичі (чоловік, дружина, син, донька, батько, мати, дід, баба або рідний (повнорідний чи неповнорідний брат чи сестра) загинули або пропали безвісти під час проведення антитерористичної операції, не підлягають призову на військову службу під час мобілізації, на особливий період. Водночас такі особи можуть бути призвані за їхньою згодою.

У цілому також прийнято Закон «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо стимулювання розвитку ринку вживаних транспортних засобів» (№ 3251)— 237 «за». Основною метою законопроекту є стимулювання розвитку ринку автотранспортних засобів в Україні та збільшення надходжень до державного бюджету за рахунок детінізації автомобільної галузі.

ДОСЛІВНО

Перший заступник Голови Верховної Ради України Ірина ГЕРАЩЕНКО:

— Прем'єр-міністр дуже голосно заявив лідерам фракцій, що ніякого підвищення пенсійного віку в 2016 році не буде.

Законопроектом пропонується внести зміни до підрозділу 5 розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України та тимчасово, до 31 грудня 2018 року, знизити ставки акцизного збору на транспортні засоби, що були у використанні.

Водночас знижені ставки акцизного податку не застосовуються для легкових автомобілів, якщо вони мають походження з країни, визнаної державою-окупантом чи державою-агресором по відношенню до України або ввозяться з окупованої території України; на авто, вироблені до 1 січня 2010 року; а також на авто, які ввозяться в Україну за договорами купівлі-продажу, міни, поставки, дарування, комісії, доручення, поруки, інших господарських та цивільно-правових договорів чи за рішенням суду в кількості понад один легковий автомобіль протягом календарного року.

У разі продажу ввезеного з пільговими акцизними ставками автомобіля протягом року з дня його реєстрації, доведеться сплатити акцизний податок за чинними ставками, встановленими статтею 215 Податкового кодексу. Цей закон набирає чинності з першого числа місяця, наступного за місяцем його опублікування. Ухвалено Постанову «Про відзначення 75-річчя з дня народження Богдана Ступки (27 серпня 2016 року)», яка передбачає низку ювілейних заходів: зокрема, встановлення пам'ятника Богдану Ступці на його могилі, створення музею Богдана Ступки та проведення урочистостей у приміщенні Національного академічного драматичного театру імені Івана Франка, де працював знаменитий актор.

Не знайшов підтримки розглянутий у першому читанні проект закону про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2016 рік» №4316, внесений депутатами від фракції «Батьківщини». Ним передбачалося відновити пільги та соціальні виплати чорнобильцям, афганцям, інвалідам, дітям-інвалідам, учасникам АТО, сніданки для молодших школярів.

У цілому також прийнято Закон «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо скасування обов'язковості державної реєстрації іноземних інвестицій» (№ 2763).

Потім депутати перейшли до розгляду законопроектів, ухвалення яких є передумовою для співпраці з МВФ. У першому читанні прийнято законопроект №4591 «Про Установу бізнес-омбудсмена» (242 «за»). Він має на меті запровадити на законодавчому рівні в Україні інститут бізнес-омбудсмена як посередника, незалежної третьої особи, що сприяє суб'єктам підприємництва у захисті їх права на підприємницьку діяльність. Згідно із законопроектом установа бізнес-омбудсмена — недержавна неприбуткова організація, яка має статус юридичної особи, діяльність та завдання якої регулюються її установчим документом (статутом). Фінансове та матеріально-технічне забезпечення діяльності бізнес-обсудсмена здійснюватиметься відповідно до підписаного Меморандуму. В Україні вже майже рік діє бізнес-омбудсмен за програмою ЄБРР, однак, як відзначали депутати під час обговорення, малий та середній бізнес ще не відчули якогось сприяння від цієї установи.

Депутати вітали із Днем народженням Марію Іонову.

Анна ШЕВЧЕНКО.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

ІЗ ВИСТУПІВ УПОВНОВАЖЕНИХ ПРЕДСТАВНИКІВ ДЕПУТАТСЬКИХ ФРАКЦІЙ ТА ГРУП

Володимир ЛИТВИН, група «Воля народу»:

— У людей наростає розпач, зневіра. Головне запитання, яке непокоїть: як вижити? Люди почуваються жертвами. Те, що тут, у Києві, називають реформами, народ сприймає як певну повинність і навіть покарання, але невідомо за що. Головний страх — захворіти. Бо це рівнозначно, якщо немає рідних, приреченню на смерть. Наведу приклад. Три місяці тому до мене звернулася 45-річна жінка із села Червона Воля Новоград-Волинського району на Житомирщині. Вона написала, що їй проведено три операції, потрібна хіміотерапія, але коштів немає. Третього березня я звернувся куди тільки міг — до Міноохорони здоров'я, ОДА, РДА. Результат — учора отримав листа із району: розгляд питання припинено у зв'язку зі смертю цієї жінки. І таких прикладів можна наводити безліч...

Максим БУРБАК, фракція «Народний фронт»:

— За останній тиждень ми втратили найбільше хлопців з початку 2016 року. Нам необхідно збільшити асигнування на оборону та нацбезпеку і якнайшвидше ухвалити закон про спецконфіскацію. Гроші Януковича, заарештовані урядом Яценюка ще торік, повинні повернутися у держбюджет і працювати на обороноздатність. Голосування покаже, хто в цій залі справжній патріот, а хто лише з трибуни, або на ток-шоу може кричати про патріотизм. Маємо крок за кроком долати важку дорогу до перемоги. Головним тягарем на цьому шляху є корупція. Ми не зможемо рухатися далі без чесного правосуддя. Нині ми наблизилися до головного рубежу судової реформи. Маємо ухвалити законопроект про судоустрій та статус суддів одним пакетом зі змінами до Конституції у частині правосуддя.

Віктор БОНДАР, група «Партія «Відродження»:

— Усі бачать та розуміють, що діяльність парламентської коаліції, уряду сьогодні більше нагадує гасіння пожеж. Щодня ми живемо буквально з коліс і щодня формуємо порядок денний пленарних засідань парламенту та уряду, виходячи з потреб, які виникли. Партія «Відродження» вже неодноразово закликала всіх зупинитися, сісти, продумати план дій на найближчі півроку. Ми вимагаємо розв'язання системних проблем, перегляду бюджету, прийняття нової податкової бази одночасно з митною базою та новим Бюджетним кодексом. Це дасть можливість формувати бюджет на 2017 рік абсолютно на новій базі, де на першому плані стоятимуть питання виробництв, заводів, малого та середнього бізнесу.

Юрій БОЙКО, фракція «Опозиційний блок»:

— Україна сьогодні переживає дуже складний та відповідальний період. Ми щодня стаємо свідками того, як під гучними гаслами знищується економіка, руйнується майбутнє країни. Це роблять ті, хто ще вчора обіцяв процвітання та стабільність, хто говорив про реформи та подолання корупції. Два роки ми чуємо від влади пафосні промови, але життя людей з кожним днем гіршає. Банкрутує бізнес, закриваються підприємства, на сході країни тривають бої. Мирні переговори рухаються лише під тиском європейських партнерів. Влада вперто штовхає Україну до краху. Потрібно повернути країну на шлях безпечного і стабільного розвитку, заново навчитися жити разом...

Єгор СОБОЛЄВ, фракція «Самопоміч»:

— Цього тижня ми в парламенті почнемо розглядати закони, які регулюють діяльність суддів. Наша фракція нагадує: торік вже ухвалювався закон про справедливий суд і його ініціатори казали, що це і є вирішення проблем — зробити атестацію кожного судді, виявити хабарників і все буде добре. Але всі нечисті на руку люди в мантіях нині впевнено проходять переатестацію. У грудні ми звільнили суддю Патькова, а він і досі обіймає свою посаду. Пропонуємо негайно створити спеціалізований антикорупційний суд — таку собі оазу принципових суддів, місце, де вищі керівники держави зможуть постати перед законом. У цій інстанції обов'язково мають з'явитися судді-іноземці. Для цих людей у мантіях потрібні справжні слідчі й прокурори. Пропонуємо ухвалити це рішення цього тижня.

Ольга БОГОМОЛЕЦЬ, фракція «Блок Петра Порошенка»:

— Країна щодня втрачає своїх героїв на передовій, але цими днями сталася безпрецедентна подія — пожежа в будинку для літніх людей. Кожен із тих 17 осіб, які згоріли у вогні, був чиїмось батьком, дідом, чи бабусею. Комісія, що вивчатиме обставини, за яких це сталося, має докласти всіх зусиль, аби таке більше не змогло статися ані в приватних, ані в державних будинках для таких людей. Звертаюся до колег — народних депутатів з проханням долучитися до роботи такої комісії, створеної на базі правоохоронних органів.

Юлія ТИМОШЕНКО, фракція «Батьківщини»:

— Ні в кого немає сумніву, що країну заведено в кризовий глухий кут — економічний, політичний, соціальний, фінансовий... Ми знаємо, що співпраця з МВФ країні потрібна, але вона має бути інтелектуальна, розумна, збалансована. Бюджет треба наповнювати не за рахунок найбідніших людей. У понеділок я оголосила, що нам передано проект меморандуму співпраці з МВФ. Вважаю, складові цього документа треба обговорювати публічно, тому ми виклали його в Інтернет. Звертаю увагу: передбачається, що з першого травня збільшаться роздрібні тарифи на теплову енергію до рівня ста відсотків розміру витрат на основі повного паритету імпорту. Те саме — з тарифами на газ. Нам пропонують також зняти пільгові терміни виходу на пенсію і скасувати мораторій на продаж сільськогосподарської землі тощо.

Олег ЛЯШКО, фракція Радикальної партії:

— Вітаю Надію Савченко зі звільненням — це велика подія для всіх українців. Але в російських тюрмах залишаються ще десятки, а може й сотні наших патріотів. Завдання влади — зробити все для їх звільнення. Як і звільнити патріотів із українських тюрем. Наголошую: ГРУшників звільнили, а ті, хто їх затримав, сидять зараз у тюрмі. Два тижні ми вимагали від влади оприлюднити текст меморандуму з МВФ. Тепер у нас є цей проект на 45 аркушах за підписами Президента, Прем'єр-міністра, міністра фінансів і голови Нацбанку. За цим документом стоїть закриття шкіл і лікарень, скорочення лікарів та вчителів, підняття тарифів та збільшення пенсійного віку тощо. Ми далі блокуватимемо трибуну, вимагаючи створення слідчої комісії із корупції та офшорів Президента та його оточення.

Санкції — це та межа, яку ЄС провів між добром і злом

У Верховній Раді за участю глави парламенту Андрія Парубія відбулося друге засідання Міжпарламентської асамблеї Верховної Ради України, Сейму Литовської Республіки, Сейму та Сенату Республіки Польща.

Відкриваючи зібрання, Голова Верховної Ради зауважив, що відбулося засідання комітетів, та, на жаль, не таке довге, як хотілося, адже у парламенті надзвичайно важкий сесійний день. Але в усіх комітетах тривала жвава дискусія. Тож, зауважив глава парламенту, можна переходити до дискусії другого дня: «Розвиток взаємодії України з ЄС». Андрій Парубій нагадав, що напередодні обговорювалося питання безпеки, водночас сторони обмінялися думками щодо планів на майбутнє. «А сьогодні закликаю всіх учасників дискусії до активної роботи», — сказав він.

Віце-прем'єр-міністр з питань європейської та євроатлантичної інтеграції Іванна Климпуш-Цинцадзе у своєму виступі зауважила, що ця міжпарламентська асамблея між Литвою, Україною та Польщею для нас особлива.

Голова Сейму Литовської Республіки Лорета Граужинєнє, Голова Верховної Ради України Андрій Парубій, Маршалок Сенату Парламенту Республіки Польща Станіслав Карчевський.

«Для нас безцінна підтримка і ваша солідарність з Україною з точки зору підтримки нашої територіальної цілісності і незалежності. Переконана, така солідарність є вимогою часу, але водночас і демонстрацією єдності, відповідальності, і з точки зору захисту цінностей і з точки зору стійкості та надійності Європейського проекту як такого», — наголосила урядовець. Йдеться, за її словами, не лише про загрозу, з якою зіткнулася Україна, а про набагато серйозніше завдання — солідарності та відповідальності, яке Європа вирішує також і для себе у контексті свого внутрішнього виміру, свого внутрішнього розвитку. «Ми з вами чудово розуміємо, що, на жаль, ті принципи, засадничі, прав людини, державного суверенітету, цілісності, непорушності кордонів, які були для нас у повоєнний період принциповими, відверто нині нехтуються Російською Федерацією. Ми тут в Україні намагаємося боротися з цією агресією, але водночас ми надзвичайно цінуємо те, що маємо на сьогодні один дієвий інструмент, який стримує цю агресію відносно України, — санкції. Ми розуміємо, що безкомпромісність та єдність країн ЄС дають змогу досягти бажаного ефекту. Цей ефект не лише стримування російської агресії, а її подолання. Відповідно, відновлення територіальної цілісності України в усіх її кордонах включно з Кримом», — сказала віце-прем'єр.

На думку І. Климпуш-Цинцадзе, санкції — це та межа, яку ЄС провів між добром і злом. Якщо нині розгортається дискусія про їх пом'якшення й тимчасове припинення, то країни, які порушують це питання, на думку віце-прем'єр-міністра, нівелюють цю межу взагалі.

«Переконана, що мудрість і сила таких країн, як ваші, забезпечать спільне рішення про продовження санкцій», — наголосила вона.

Насамкінець І. Климпуш-Цинцадзе висловила вдячність за ту допомогу, яку нам надають Литва та Польща. «Переконана, ми поступово вчимося більш ефективно та якісно працювати з тими інструментами, які ви нам пропонуєте зі свого досвіду», — сказала вона.

***

Підбиваючи підсумки асамблеї, Голова Верховної Ради Андрій Парубій подякував усім за плідну дводенну роботу. «Ми змогли обговорити, зокрема, питання безпеки не лише наших держав, а й усього вільного світу. А також питання євроінтеграції України, яке для нас є надзвичайно важливим», — сказав А. Парубій. Водночас він зауважив, що учасники асамблеї дійшли спільної думки про те, що не може бути знято санкцій з Росії доти, доки не буде звільнено всі землі України, включно з Кримом. «Я дуже радий, що ми всі спільні у цій думці. Також важливою є наша вимога про повернення всіх політичних в'язнів», — зауважив він.

Глава парламенту нагадав, що у вівторок Надія Савченко вперше брала участь у пленарному засіданні: «Вона своїми руками зняла плакат із вимогою звільнити Савченко і почепила плакат, де зображені всі політв'язні, які нині перебувають у катівнях Росії. Той плакат — особисте зобов'язання визволити всіх наших побратимів. Упевнений, що це зобов'язання усього вільного світу. Всіх тих, хто розуміє: це питання не лише України, а всього вільного світу».

Важливим глава парламенту назвав також звернення до НАТО, в якому зазначається необхідність зміцнення східного кордону Альянсу та наголошується на більш тісній співпраці з Україною. «Вважаю, що українська армія має шанс стати однією з найбільш боєздатних у Європі», — переконаний А. Парубій.

Ще одне позитивне рішення, якого досягли учасники асамблеї, — що наша військова польсько-українсько-литовська бригада носитиме ім'я князя Острозького. Голова Верховної Ради нагадав, що об'єднана українсько-польсько-литовська армія під керівництвом князя Острозького 1514 року розбила московське військо під Оршею. «Це добра практика, яка свідчить: коли ми стоїмо плечем до плеча, ми спільно зупиняємо агресора. Це наш сигнал — вітання російському агресору, що він, як і будь-який окупант, зазнає поразки. Перемога буде за нами», — констатував А. Парубій.

Наступне, восьме, засідання Міжпарламентської асамблеї Верховної Ради України, Сейму Литовської Республіки, Сейму та Сенату Республіки Польща відбудеться у Польщі.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.
Більше фото тут — www.golos.com.ua

ФОТОФАКТ

Надзвичайний та Повноважний Посол Держави Ізраїль в Україні Еліав Бєлоцерковські, Перший заступник Голови Верховної Ради України Ірина Геращенко, заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань промислової політики та підприємництва України Борислав Розенблат під час урочистого відкриття у Верховній Раді України виставки «Шлях до мрії — внесок вихідців з України до створення Держави Ізраїль».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.
Більше фото тут — www.golos.com.ua

Мова — це зброя

У День без тютюнопаління в парламенті говорили про шкоду від цигарок та про користь вітчизняного продукту в радіоефірі. Саме на цих питаннях під час брифінгу акцентував увагу народний депутат Віктор Кривенко (БПП). Він нагадав, що під стінами парламенту відбувається акція на підтримку ухвалення відповідних законопроектів.

Перший проект, авторами якого є, зокрема, Ольга Богомолець, Ганна Гопко та Оксана Корчинська, стосується зменшення тютюнової залежності. «Це продовження боротьби з доступністю цигарок, їх привабливістю та контроль за домішками, які роблять наших дітей залежними», — зауважив В. Кривенко.

Другий законопроект стосується українського продукту на радіо. «Нам потрібно чітко усвідомити: мова, крім співучості, краси, є ще й прагматичною категорією національної безпеки. Коли людина починає бути носієм іншої культури, у підсумку вона замовляє собі іншу державу на тій території, де проживає. Украй важливо, щоб люди розуміли: ті 20 мільйонів доларів США, які було вкладено у підтримку російської мови в окупованому Криму, мали величезний прагматичний зиск для Росії. Бо «зросійщене» суспільство багато в чому стало вимагати держави — носія цієї культури. Тож аби в Україні не було війни, має бути українська культура», — переконаний він.

Водночас депутат зауважив, що російськомовних патріотів у нашій країні дуже багато, і нам не потрібно ділити українців за мовою, якою вони розмовляють. «Але потрібно робити мову модною, а для цього варто впроваджувати в радіоефірі і давати можливість реалізуватися сотням прекрасних українських колективів, про існування яких мало хто знає», — сказав В. Кривенко.

Олена ГОРБУНОВА.

ФОТОФАКТ

У Всесвітній день без тютюну активісти коаліції «За вільну від тютюнового диму Україну» та Реанімаційного пакета реформ провели акцію біля Верховної Ради з вимогою ухвалити законопроект №2820, що передбачає збільшення графічних попереджень про шкоду куріння на пачках тютюнових виробів і заборону виготовлення та продажу ароматизованих сигарет. Це має наблизити українське антитютюнове законодавство до європейських норм.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.
Більше фото тут — www.golos.com.ua

ОФІЦІЙНО

РОЗ'ЯСНЕННЯ Центральної виборчої комісії щодо заборони надання виборцям, закладам, установам, організаціям, а також виборчим комісіям та їх членам товарів (крім товарів, що містять візуальні зображення назви, символіки, прапора партії, за умови, що вартість таких товарів не перевищує три відсотки розміру мінімальної заробітної плати), послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерейних білетів, інших матеріальних цінностей (непрямого підкупу) під час проведення проміжних виборів народних депутатів України 17 липня 2016 року в одномандатних виборчих округах №23 (Волинська область), №27 (Дніпропетровська область), №85 (Івано–Франківська область), №114 (Луганська область), №151 (Полтавська область), №183 (Херсонська область) та №206 (Чернігівська область)

Центральна виборча комісія звертає увагу суб'єктів та інших учасників виборчого процесу з виборів народних депутатів України, що відповідно до Закону України «Про вибори народних депутатів України» передвиборна агітація може здійснюватися у будь-яких формах і будь-якими засобами, що не суперечать Конституції України та законам України.

Разом з тим, згідно з частиною чотирнадцятою статті 74 Закону України «Про вибори народних депутатів України», забороняється проводити передвиборну агітацію, що супроводжується наданням виборцям, закладам, установам, організаціям коштів або безоплатно чи на пільгових умовах товарів (крім товарів, що містять візуальні зображення назви, символіки, прапора партії, за умови, що вартість таких товарів не перевищує три відсотки розміру мінімальної заробітної плати), послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерейних білетів, інших матеріальних цінностей.

Центральна виборча комісія роз'яснює, що така передвиборна агітація або надання виборцям, закладам, установам, організаціям, а також виборчим комісіям та їх членам коштів або безоплатно чи на пільгових умовах товарів, послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерейних білетів, інших матеріальних цінностей, що супроводжується закликами або пропозиціями голосувати за або не голосувати за певну політичну партію чи кандидата у народні депутати України або згадуванням назви партії чи імені кандидата, є непрямим підкупом виборців.

Особи, винні в порушенні законодавства про вибори народних депутатів України, притягаються до кримінальної, адміністративної або іншої відповідальності в порядку, встановленому законом.

Співробітники СБУ припинили на Рівненщині діяльність міжрегіонального організованого угруповання, що займалося контрабандою, виготовленням та збутом наркотиків. Під час обшуків у оселях наркоділків у Волинській та Рівненській областях виявлено лабораторне обладнання для виготовлення метамфетаміну, майже 200 пігулок псевдоефедрину, 15 грамів готового наркотику та зброю, *повідомляє наш власкор Олександра Юркова*

Чи не забагато дипломованих «молодших»?

ДО ПАРЛАМЕНТСЬКИХ СЛУХАНЬ

Сьогодні в залі пленарних засідань Верховної Ради України відбудуться парламентські слухання на тему: «Професійна освіта як складова забезпечення кваліфікованого кадрового потенціалу України: проблеми та шляхи вирішення». Серед запрошених — галузева делегація з Прикарпаття. Обговорити сьогодення та майбутнє професійної освіти, її місце в загальнонаціональному навчальному процесі та висловити свої пропозиції прибув до столиці і член всеукраїнської Асоціації вищих навчальних закладів I—II рівнів акредитації, заступник голови ради директорів коледжів краю, депутат міської ради п'яти скликань, директор Івано-Франківського базового медичного коледжу Володимир Стасюк *(на знімку)*.

Свого часу Володимир Васильович і сам навчався в цьому навчальному закладі і ось уже 21 рік його очолює. Досвід лікаря та директора доповнює й управлінська практика. На початку 90-х років пан Стасюк понад чотири роки керував обласним відділом охорони здоров'я, тож на специфіку навчання майбутніх лікарів та потребу медичних кадрів має свою напрацьовану роками точку зору, яка сьогодні перегукується з думками директорів мало не всіх 110 медколеджів країни. Напередодні поїздки до Києва фахівець поділився із читачами «Голосу України» професійним баченням реформування освітньої галузі. Мовилося, зокрема, про деякі суперечності у прийнятому два роки тому Законі України «Про вищу освіту», в якому також ідеться про подальшу долю нинішніх молодших спеціалістів (так званий перший рівень акредитації колишньої вищої освіти) і який, отже, безпосередньо стосується навчального процесу нинішніх коледжів, технікумів та училищ. Зокрема, аналізуючи прикінцеві та перехідні положення документа, В. Стасюк зауважує, що нинішні дипломи молодших спеціалістів прирівнюватимуться до дипломів молодших бакалаврів.

— Тому виникає логічне запитання, — продовжує далі мій співрозмовник, — як їх можна ставити в один ряд, якщо сьогодні молодший, до прикладу, медичний спеціаліст вчиться на базі повної загальної середньої освіти 3 роки (180 кредитів ECTS), а майбутній молодший бакалавр — 1,5—2 роки (90—120 кредитів ECTS)? З другого боку, закон залишає в системі освіти освітньо-кваліфікаційні рівні «молодший спеціаліст» (професійно-технічна освіта) і «молодший бакалавр» (вища освіта, короткий цикл), які вже не є рівнозначними. Логічного пояснення цьому, як на мене, немає, оскільки незрозуміло, навіщо залишати «молодшого спеціаліста», якщо в системі освіти поняття спеціаліста взагалі не буде. Незрозумілі також трактування і самих рівнів вищої школи: початковий — молодший бакалавр, перший — бакалавр, другий — магістр і т. д. Але ж початковий — це і є перший, і навпаки. Відповідно до того закону, як уже зазначалося, дипломи молодших спеціалістів, яких нині готують у коледжах, буде прирівняно до дипломів молодших бакалаврів. Натомість у згаданому законі залишається освітньо-кваліфікаційний рівень «молодший спеціаліст» (у професійно-технічній освіті), тобто відрізняється, а не прирівнюється. Складається абсурдна ситуація, коли на ринку праці одночасно циркулюватимуть колишні дипломи «молодших спеціалістів», які прирівняні до «молодших бакалаврів», і дипломи майбутніх «молодших спеціалістів» профтехосвіти, які відрізняються від дипломів «молодших бакалаврів».

Хочу також нагадати, що за часів радянської імперії, попри ідеологічну зашореність, мирно уживалися вища освіта, середня спеціальна (нинішні коледжі, технікуми) і професійно-технічна. На початку 90-х років минулого століття середня спеціальна освіта стала вищою, так званий перший рівень акредитації, і це не зовсім себе виправдало. Бо навіть нинішня університетська освіта не всюди і не завжди «дотягує» до рівня вищої, не кажучи вже про коледжну освіту. **Здоровий глузд, який керується інтересами держави та бажанням готувати кваліфіковані кадри, підказує, що слід повернутися до колишньої трирівневої системи післяшкільної освіти: вищої («бакалавр» і «магістр»), середньої спеціальної («молодший бакалавр», якого слід термінами навчання підтягнути до нинішнього «молодшого спеціаліста») та професійно-технічної. Якщо це вже неможливо чи хтось не хоче повертатися до колишнього поділу освіти, то принаймні профтехосвіту розділити на дві складові: першу за сучасним тлумаченням назвати вищою професійною з підготовки молодшого бакалавра, а другу так і залишити професійно-технічною.** Практична реалізація викладеного дасть змогу кожному рівню післяшкільної освіти займатися своєю справою. Бо ми вже маємо сумний досвід, коли в багатьох університетах, які здійснюють також підготовку молодших спеціалістів, істотно впала якість підготовки майбутніх фахівців із повною вищою освітою. Отож було б логічно, щоб коледжі, які готують молодших спеціалістів, у майбутньому автоматично, без додаткового ліцензування, перейшли на підготовку молодших бакалаврів. Адже у світі відлік вищої освіти починають з бакалавра — це перший рівень вищої освіти. Незрозуміло, чому розробники закону не зафіксували в документі саме це положення. Тоді б «молодший бакалавр» автоматично замінив би нинішнього молодшого спеціаліста і впевнено зайняв би нішу так званої доуніверситетської освіти.

До слова. Три місяці тому мій співрозмовник направив у МОЗ України листа, де виклав свої міркування та застереження щодо проблем вітчизняної медичної освіти. Так само двічі протягом весни депутатам Верховної Ради України — членам Комітету з питань науки і освіти було адресовано звернення педагогічної ради Івано-Франківського базового медичного коледжу щодо освітянських проблем, вивчення та врахування альтернативних адекватних пропозицій, від яких залежить розвиток освіти в Україні, зокрема й тих, які стосуються навчання у коледжах. Ні від урядовців, ні від народних депутатів відповіді не надійшло. Можливо, на пленарних слуханнях Володимир Васильович та його колеги, які прибули з різних областей України, донесуть свої пропозиції, які будуть почуті експертами, та отримають відповіді на свої запитання.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.
Фото з архіву коледжу.

Несвідомість реципієнтів як загроза монетизації субсидій

БАЛАНС ТИЖНЯ

Зовсім недавно віце-прем'єр-міністр — міністр регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України Геннадій Зубко в інтерв'ю засобам масової інформації сказав про те, що розмір субсидій щорічно зростає і за кілька років стане непідйомним для держави. Виходом із ситуації, на думку віце-прем'єра, є монетизація залишку субсидій через економію енергоресурсів, яка мотивуватиме громадян до більш ощадливого ставлення до споживання енергії.

Геннадій Зубко вважає, що вже наприкінці наступного опалювального сезону може запрацювати нова система. «В Україні 5,5 млн. субсидіантів. Вони мають бути верифіковані, отримавши особисті рахунки. Ми пропонуємо країні і суспільству подолати шлях, що ним уже пройшли Польща, Литва, Латвія, які впровадили механізми енергоефективності й утричі зменшили енерговитрати», — підкреслив Геннадій Зубко.

Мудра думка, здається нам, тим паче що нічого вигадувати не треба. Існує досвід сусідів. Вивчай і перенось на наші реалії, впроваджуй і радій. Однак не минуло й тижня, як засобами масової інформації прокотилася заява іншого високопосадовця — міністра соціальної політики країни Андрія Реви. Вона теж стосувалася монетизації субсидій. А от суть її була радикально протилежна. «Я вважаю, що проводити монетизацію субсидій не можна. От у нас 9 млн. субсидіантів (у Зубка було 5,5. — **Авт.**). Беремо найгірший варіант: бабуся-пенсіонерка живе сама, житло площею 48 кв. м, пенсія — 1 130 грн. За цю площу їй доведеться платити приблизно 2 200 грн. комунальних послуг. Тобто це вдвічі більше, ніж її пенсія. Коли їй призначається субсидія, зі своєї пенсії вона повинна заплатити 6 відсотків — майже 60 грн. Решту, 2 140 грн., їй повинна грошима дати держава. От бабуся отримує 1 130 грн. пенсії і 2 140 грн. субсидії. Тепер питання: вона їсти хоче? А на 1 130 грн. м'ясо ви не купите на базарі, якісь делікатеси теж. Ліки їй потрібно купувати? І от бабуся думає: «Це ж треба 2 140 грн. заплатити і ще 60 грн. з пенсії. Може, я 500 грн. на ліки візьму, а з наступного місяця віддам». Але з наступного місяця — ще 500 грн., і борг у неї починає накопичуватися.

Далі запитання: що держава з нею робитиме? Ми ж дали бабусі гроші в повному обсязі, і вона повинна була їх використати в повному обсязі, а вона цього не зробила. Є інша ідея: зробити ці кошти цільовими. Міркуємо. Добре, робимо цільовими. Для цього потрібно відкрити 9 млн. рахунків і класти реципієнтам ці гроші на рахунок. Скільки часу забере ця процедура? Потім люди мають прийти і сплатити з цих рахунків комунальні послуги. Банки виграють від такої кількості операцій, але що виграють люди? У чому сенс такої системи? Нині людині принесли рахунок, вона подивилася, скільки має заплатити, пішла, заплатила, а решту додала держава. Все».

Але ні, не все. Рано пан міністр каже, що все. Тут такий простір для творчості. Міркуємо. Навіщо відкривати якісь рахунки, навіщо українцям взагалі давати на руки зарплати і пенсії, що їх несвідомі громадяни одразу ж розтринькають на, борони Боже, м'ясо, ліки та якісь там дефіцити, коли можна просто субсидувати реципієнтів на достатньому для підтримання життєдіяльності рівні, а все, що залишиться від того субсидування, прямим шляхом — в офшори.

І головне: треба заборонити думати. І не лише бабусям...

Підсумовував
Віктор БОНДАР.

Міни і хліб

У Донецькій і Луганській областях, за інформацією Мінагрополітики України, засіяно майже 95 відсотків орних земель, а на окупованій території — лише 50. У чому причина?

Свого часу він узяв до рук автомат і пішов воювати. Василь Химич — фермер із села Половинкиного Старобільського району Луганської області. Прослужив добровольцем 15 місяців у Збройних Силах України. Демобілізувався й повернувся до землі. Колишній боєць батальйону «Айдар» нині вирощує сади й квіти — це його бізнес. Підете селом й одразу побачите: де в Половинкиному найбільше квітів — там стоїть будинок Василя Химича.

Його фермерське господарство дає можливість заробляти на хліб і до хліба. Сам Василь Химич — шанована в районі людина, заступник голови ветеранів АТО Старобільщини, депутат районної ради. Він допоміг своїм землякам вигнати з рідної землі банду Мозгового, визволяв Старобільськ, Щастя та інші населені пункти Луганщини.

— І тепер, — каже він землякам, — я спокійний за своє майбутнє й тому допомагаю армії, яка подарувала можливість спокійно працювати.

Настрій у селах, що ближче до лінії розмежування, змінюється. Аграрне господарство «Альянс-Благовіст» Станично-Луганського району розташоване біля самого кордону з Росією. Тут ще не забули, як російські вертольоти Мі-24 залякували місцевих мешканців, зависали над комбайнами й показували рукою, що селянам переріжуть горло. Через обстріли минулими роками тут загинуло майже 30 відсотків урожаїв.

Що таке працювати на лінії розмежування з окупованою територією, знають і в Попаснянському районі, де терористи довели фермера до банкрутства. Вони викрали його сина і як викуп забрали все майно. Що ближче до лінії зіткнення, то складніше обробляти землю, а на окупованій території фермери не поспішають навіть сіяти, тому що тут діє воєнний комунізм.

Свого часу там проголосували за «акти незалежності ДНР і ЛНР», а в них чорним по-білому написано, що в «республіках» немає приватної власності, зокрема й на землю. Тому там націоналізують урожай, забороняють вивозити й продавати зерно. За таких обставин у фермерів і керівників сільських господарств руки опускаються. Сьогодні-завтра прийде наркоман з автоматом і забере все, що завгодно.

Ще однією з причин невдалої посівної стало те, що поля в Донецькій і Луганській областях засіяно мінами й снарядами. Неможливість домовитися з ватажками «ДНР» і «ЛНР» щодо розмінування територій, на думку аграрних аналітиків, може призвести до втрат 25—30 відсотків урожаю.

На підконтрольній Україні території Луганської області в обробці майже 983 тис. гектарів землі, а на окупованій залишилося понад мільйон гектарів землі. Торік у тому-таки Попаснянському районі не зібрали врожай зі ста гектарів, а 20 тисяч запланованих гектарів не було засіяно. Причина — заміновані території. Цього року Збройні Сили України вже розмінували 6,2 тис. гектарів землі, а на окупованих територіях цей процес взагалі не зрушив із мертвої точки.

Звичайно, скрізь свої проблеми, але визволені території більш конкурентоспроможні, тому що фермери працюють у спокійних і безпечних умовах, мають можливість продавати продукцію тим, хто більше заплатить. У Старобільську компанія «Нібулон» побудувала один із найбільших у регіоні елеваторів обсягом 100 000 тонн — сюди возять урожай з довколишніх районів. Ціни на зерно тут вищі, ніж на окупованій території. Але компанія була змушена змінити маршрут вивезення зерна, тому що один з ешелонів — 40 вагонів — на залізниці конфіскували «більшовики» «ЛНР».

Воєнний комунізм, невпевність у завтрашньому дні призвели до того, що половина полів на окупованих територіях заростає бур'янами. Фермери все це бачать і роблять висновки. Дорогою до Сватового, у Містках, на тракторному стані ми побачили два «УАЗики». Виявляється, місцевий фермер Петрович (так усі величали його по батькові) у вільний час «за спасибі» ремонтує техніку для військових. Вважає, що краще допомагати своїй армії, ніж годувати чужу.

Богдан КУШНІР.
Луганська область.

Усвідомлений вибір

Чугуїв у Харківській області ще з радянських часів був відомий як місто льотчиків. Тут і нині розташована льотна частина й дислокується 92-га окрема механізована бригада ЗСУ. Але крім військових це містечко стало притулком для тих, хто змушений був рятуватися від війни й «русского мира», що ввірвалися у будинки мирних українців на Донбасі влітку 2014 року.

Секретар Чугуївської міської ради Наталя Нежид.

У Чугуєві 33 тисячі населення. Із травня позаминулого року тут офіційно було зареєстровано понад 5400 внутрішньо переміщених осіб (ВПО). Нині у місті постійно проживає приблизно 330 родин переселенців.

Для них проблема житла, як і роботи, — найгостріша

У рамах проекту Міжнародної організації з міграції «Всебічна стабілізаційна підтримка ВПО та постраждалого населення в Україні», який фінансується ЄС, у Чугуєві відремонтували Будинок культури (у минулому — Будинок офіцерів). Рішення обновити саме цей об'єкт інфраструктури приймали спільно переселенці й місцеві, об'єднавшись в ініціативну групу. У такий спосіб, вважають ініціатори проекту, у громаду інтегруються вимушені переїхати на нове місце люди.

— Як змінилося життя міста із прибуттям переселенців? — запитую секретаря Чугуївської міської ради Наталю Нежид.

— Спочатку було складно. Ми не очікували такої кількості людей з Донбасу, які приїжджали практично в чому були. І жителі, і місцеві органи влади надавали їм допомогу, підтримували, як могли. Розселяли по будинках, дачах, базах відпочинку, — каже співрозмовниця. — Сьогодні вже проблема не є такою гострою. Усі переселенці якось улаштовані. Багато хто працює у наших медзакладах, у сфері освіти, у міськраді є дівчата-переселенки. Діти всі ходять у школи й садки. Але багато хто поїхав. З п'яти тисяч залишилося приблизно тисяча.

...Володимир Іванович — один з них. Разом із дружиною й сином пенсіонер змушений був залишити рідний Стаханов (Луганська область), де вісімнадцять років пропрацював на шахті, коли там почали встановлювати свої порядки проросійські бандформування. У липні 2014-го почалися активні бойові дії.

— Узяли запас продуктів і виїхали спершу на дачу під містом. Думали, там перечекаємо... Але коли поруч почали бомбити феросплавний завод, рішення прийняли швидко: у чому були вскочили в старенький «Жигуль» і — у сусідню область. Там залишили все нажите, та й частину життя, — Володимир розповідає тихо. Робить великі паузи. Його погляд спрямований не на мене, а кудись убік. Він дивиться у своє минуле, озвучуючи кадри з фатального документального фільму, статистом якого його зробила російська агресія...

Володимир часто згадує свій дім, але повертатися в окупований Стаханов не збирається. Родина обживається на новому місці. Жалкує тільки про те, що не може продати своє житло на Луганщині й купити квартиру в Чугуєві. Для переселенців зі сходу проблема житла, як і роботи, — найгостріша.

За два роки родина шахтаря-пенсіонера змінила п'ять «орендованих площ». Одне із приміщень, яке винаймали, господарі продали разом з постояльцями, нічого їм про свою угоду не повідомивши... Нині платять за «двушку» + «комуналка» 3100 гривень. Роботи Володимир і його дружина на новому місці не знайшли. А з лютого їм припинили виплачувати пенсії, посилаючись на боротьбу нашого уряду із лжепереселенцями. Обіцяли всіх перевірити на предмет законності одержання соціальних виплат з українського держбюджету й поновити їх. Такими методами «пошуку справедливості» багато переселенців поставлені на межу виживання. У родині Володимира сьогодні єдиний годувальник — син. Завдяки проекту МОМ у відремонтованому Будинку культури, який тут називається комунальна установа «Культурний центр «Імідж», він одержав роботу техніка звуку.

Незважаючи на всі випробування, переселенці зі Стаханова повертатися під «ЛНР» не збираються. Нема куди. Володимир каже: всі, хто хотів, виїхав, а ті, хто залишився, — зомбовані «русским миром». У розмові згадав про родичку — учительку. Років десять тому вона возила учнів у Донецьк на якийсь зліт молоді. І тоді там їм подарували прапорці... «ДНР».

— Коли «усе це» почалося, вона впізнала їхню символіку й відшукала в старих паперах ті сувеніри. Тож до цих подій українців Донбасу «російський брат» готував дуже давно. От тільки не знали, чим все обернеться, — зітхає Володимир. — Ми вибрали Україну. От тільки б пенсії повернули... Тоді виживемо.

Переселенець Володимир.

Якщо вирішили почати все спочатку, склавши руки не сидітимуть

...Сергій Сафронов з родиною змушений був залишити малу батьківщину — місто Антрацит (Луганщина) у серпні 2014 року. Осіли в Харківській області в Ізюмі.

Переселенець Сергій Сафронов.

— Там, удома, дружина була на держслужбі, я — начальник ділянки на шахті. Ми люди активні. Як і більшість тих, хто виїхав з Донецької й Луганської областей. Якщо вирішили почати все спочатку, склавши руки не сидітимуть. Намагаємося брати участь у всіх можливих проектах і тренінгах з адаптації ВПО, — каже Сергій. Його дружина Наталя виступила координатором проекту МОМ, а він очолює громадську організацію «Центр із питань захисту прав людини, запобігання корупції й оргзлочинності».

Співрозмовник зізнався, що іноді інкогніто буває в рідній домівці. Їздить відвідати маму, тата (вони не захотіли їхати) і сходити на два цвинтарі, де поховані родичі. Під час таких вилазок на малу батьківщину намагається нікому не потрапляти на очі. Мовляв, там закону немає. Хто зі зброєю — той закон.

— Враження таке, що Луганщина відкотилася років на 40 назад у СРСР. Усе якесь загальмоване, людей на вулицях мало, машин практично немає. Принаймні, у моєму місті, — ділиться враженнями переселенець.

Ольга ВІТЕР.

Київ—Чугуїв—Київ.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

Костюмер Чугуївського КП «Культурний центр «Імідж» Оксана Сапелкина демонструє костюми, придбані у рамках проекту МОМ за фінансової підтримки ЄС.

У НОМЕР

Соціальні виплати переселенцям переведуть до Ощадбанку, а пенсіонерам видадуть нові посвідчення

Починаючи з 1 травня 2016 року пенсії (щомісячне довічне грошове утримання), усі види соціальної допомоги та компенсації, довічні державні стипендії внутрішньо переміщеним особам сплачуються через рахунки та мережу установ і пристроїв Публічного акціонерного товариства «Державний ощадний банк України». А починаючи з 1 липня цього року зазначені соціальні виплати здійснюватимуться виключно Ощадбанком. Тобто соціальні виплати, в тому числі пенсії, які було призначено раніше і виплата яких здійснювалася іншими фінансовими установами, також буде переведено до Ощадбанку. Починаючи з 1 червня усі громадяни, які обслуговуються по соціальних виплатах в інших фінансових установах, мають перейти на обслуговування до Ощадбанку. Для цього їм потрібно написати відповідну заяву про перехід на обслуговування та відкриття рахунка у відділенні Ощадбанку, яке вони виберуть.

При цьому банківська картка Ощадбанку одночасно буде пенсійним посвідченням. Строк дії таких карток становить до трьох років, але за умови проходження фізичної ідентифікації клієнта в установах Ощадбанку перші два рази кожні шість місяців, у подальшому — кожні 12 місяців. Після завершення строку дії картки вона перевипускається за рахунок Ощадбанку. Якщо переселенець з якихось причин не пройде фізичну ідентифікацію, Ощадбанк має зупинити видаткові операції за поточним рахунком до моменту звернення клієнта. Також виплати можуть припинити з місяця, наступного за тим, у якому завершився строк дії довідки про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи. В разі продовження строку дії довідки зазначені виплати поновлюються з дати припинення їх виплати.

Видачу всім іншим пенсіонерам електронних пенсійних посвідчень розпочнуть не пізніше, ніж з 1 серпня 2016 року. Це здійснюватиметься за рахунок пенсіонера, який звернеться стосовно виготовлення та обміну існуючої платіжної картки на нову платіжну картку. В картці-пенсійному посвідченні зазначатимуть графічну та електронну інформацію про власника та його електронний цифровий підпис.

Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Волновасі — українські новини

Благодійний фонд «Волинь-2014» передав журналістам міста Волновахи відео- та комп'ютерну техніку для створення корпункту, що займатиметься розповсюдженням українських новин на просторах Донбасу.

Представник БФ «Волинь-2014» Ігор Лещенко вручив голові Волноваської районної ради Валерію Лубінцю дві фото-відеокамери, штативи до них, накамерне світло, мікрофон та ноутбук для монтажу відзнятого матеріалу. Загальна вартість телевізійної техніки становить 50 тисяч гривень.

Максим СОЛОНЕНКО.
Волинська область.

ДЕНЬ

У столичному парку ім. Тараса Шевченка відбувся освітньо–науковий ярмарок «Наукові пікніки». Гостям продемонстрували популярні «дива» — від технологічно складних експериментів до таких, які з легкістю можна відтворити вдома. Таємниці фізики, хімії, біології демонструвалися як розвага, захопливе видовище

Неподалік селища Соснове Березнівського району на Рівненщині поліцейські зупинили три автомобілі «ЗІЛ–131» без державних номерних знаків. Під час огляду правоохоронці виявили чотири мотопомпи та обладнання для видобування бурштину, *повідомляє наш власкор Олександра Юркова*

Мирослава ПОЛІНЧУК: «Потрібно заряджати одне одного оптимізмом, без цього — ніяк»

Служба у лавах Збройних Сил України стає дедалі престижнішою. Донедавна молодший лейтенант Мирослава Полінчук** (на знімку) **була військовослужбовцем за контрактом, але завдяки вмінню впевнено йти до поставленої мети вона здобула такі омріяні офіцерські погони. Допомогло в цьому кредо Мирослави: «Бачу ціль — не бачу перепон». Життєва історія офіцера Полінчук показує, що успіхи у кар'єрі військового можуть розпочатися із звичайної контрактної служби та звання рядового, солдата.

— Ви зростали у родині держслужбовців, і військовий побут не був для вас звичним. Як трапилося так, що обрали професію військового?

— Я завжди, з дитинства, любила ставити перед якісь завдання і випробовувати себе. Можливо, до військової кар'єри мене підготувала скаутська організація «Пласт». Кожен пластун повинен вміти розвести вогнище, орієнтуватися на місцевості, надавати медичну допомогу і ще багато чого... Також у «Пласті» особливу увагу приділяють патріотичному вихованню. Освіту я здобула у Львівській політехніці, на факультеті соціології та соціальної роботи. Дуже багато довелось працювати в соціальній сфері — із дітьми-інвалідами, сиротами, дітьми із синдромом Дауна, із тими, хто потерпав від насилля у сім'ї. Це складна робота і, переважно, на волонтерських засадах.

У якийсь момент я зрозуміла, що саме жінки-військові — абсолютно особлива категорія, що характеризується спортивним стилем життя, свідомою відмовою від звичних, для багатьох жінок, життєвих радощів. Вважаю, що наші жінки в погонах є уособленням справжньої сильної жінки — вони самодостатні, вміють приймати рішення, відповідають за свої вчинки, гідно переживають негаразди. Вони добре знають, чого хочуть від життя, і вміють цього досягти. Можливо, саме це привабило в професії військового. І також — приклад мого хрещеного батька. Він — військовий льотчик, чимало досягнув. Саме його розповіді про військову справу, напевне, вплинули на мене.

— Як відбувся перехід від цивільного до військового життя?

— Присягу на вірність українському народові я склала 2010 року, початковим місцем служби став полк зв'язку. Там я бачила людей, які роками працюють на одній і тій самій посаді. Це надзвичайно дивувало, бо я завжди прагну нового — вчитися, зростати як особистість. Невдовзі мені запропонували піти на сержантські курси, на підвищення кваліфікації. Працювати з технікою зв'язку, особливо військовою — неабияка відповідальність, тому я продовжувала професійно вдосконалюватися. Звання молодшого офіцера здобула після навчання на курсах при Київському університеті телекомунікацій та зв'язку. Під час навчання виконувала обов'язки старшого жіночого підрозділу, особисто проводила спортивні тренування з колективом.

— Яким бачите своє майбутнє у армії?

— Трошки рано, як на мене, ставити собі щось у професії за мрію чи далеку мету. Тільки-но починаю розуміти посаду, обов'язки... Запитую себе: «А чи зможу я піти далі?», адже що далі, то складніше, й може бути нелегко. Якийсь елемент випробування, напевне. Звісно, в армії є своя професійна конкуренція. Особливо, коли ти борешся за якусь посаду, то мусиш довести іншим, що ти її вартий. У мене абсолютно адекватна самооцінка. Якщо я чогось не знаю — довідаюся, навчуся. Вважаю, без цього йти кар'єрними сходинками неможливо.

— Як проводите вільну хвилинку, коли знаходите час на відпочинок?

— Найбільше моє захоплення — це танці. Намагаюся хоч би раз на тиждень відвідувати заняття. Також люблю акробатику, вправи на стрічках. Люблю все просте — прогулятися вечірнім містом, випити кави, поспілкуватися із близькими. Це — найкращий відпочинок. До речі, спілкування, як на мене, дуже важливе. І часом думаю, що його стиль у армії можна було би дещо змінити. У військовому колективі завжди є більша увага і акцент на жінку-колегу. Хотілося би, щоби військові не лише чітко дотримувалися статуту, що вони й роблять, а й стали у професійному спілкуванні трохи позитивніші. Адже потрібно заряджати одне одного оптимізмом, без цього — ніяк!

Христина ГОРОБЕЦЬ.

Львів

Фото надане прес-центром Повітряного командування «Захід».

А мати жде додому сина

У переддень Великодня Олександрові Кравчуку із села Аршичин Млинівського району, що на Рівненщині, виповнилося 30 років. І перші привітання ювілярові надійшли від мами Людмили Павлівни: вона зі словами мольби і надії звернулася до фотографії сина, яка останнім часом повсякчас із нею. А все тому, що минуло більше року, як зв'язок Олександра з родиною перервався.

Це сталося після 20 січня 2015 року, коли він, боєць 80-ї аеромобільної бригади, захищаючи донецький аеропорт від сепаратистів та російських найманців, востаннє дав звісточку додому. Мовляв, все в порядку, при цьому в телефоні чулися гучні вибухи. А вже 21 січня від Олександра і про Олександра ні слуху ні духу. Відтоді фактично відважний воїн-«кіборг» вважається зниклим безвісти, адже серед загиблих його немає, у списках полонених — теж. Тим часом мама, уся згорьована від сліз, із дня у день чекає не тільки вістей про сина, а щоб він живим-цілим повернувся додому...

У Людмили Павлівни четверо дітей — донька і троє синів. Двох із них — Михайла та Романа — я застав на батьківському полі, коли вони у підвечірок сіяли буряки. Кажуть, що втрьох з Олександром колись справлялися набагато швидше, і зараз він, завжди запальний до праці, був би їм неабияк в помічі. Та що вдієш, почалася війна на сході України, отримав селянин повістку в армію і пішов воювати.

— Брата призвали 14 серпня 2014 року, — каже Роман, — як десантника, котрий набув багатого досвіду в цій справі під час дійсної військової служби. Мав на своєму рахунку і стрибки з парашутом, був відважним, не раз відзначався командуванням. Перед відправкою в зону АТО з такими само десантниками, як і він, Саша пройшов ще одне навчання — на полігоні в Яворові. Ми їздили туди, передали братові як оберіг хрестика від мами.

— У січні 2015 року ми часто спілкувалися з ним по телефону, — продовжує Роман. — Телефонував в основному він, коли випадала зручна нагода. Навіть будучи в донецькому аеропорту, давав знати про себе. Казав, що скоро отримає відпустку і неодмінно приїде додому. 15 січня, як відомо, в аеропорт зайшла дев'ята рота, аби замінити частину оборонців. На двадцяте січня намічалася подібна заміна донецького аеропорту долетіла до Аршичина. Олександрову родину повідомили, що його, убитого, понівеченого, знайшли під час розбирання завалів... Можна тільки уявити, якого шоку зазнала тоді Людмила Павлівна, котра вірила, що син живий.

Утім, за цією звісткою не забарилася нова, яка, хоч і применшила біль, але не припинила краяти серце. З'ясувалося, що то було знайдено тіло іншого

Мама воїна і його брат Роман у надії, що ці родинні фото вони ще переглядатимуть разом із Олександром.

Воїн-«кіборг», захисник донецького аеропорту Олександр Кравчук.

А ще одного хрестика вручили йому волонтери.

Тепер ці два хрестики, як і металевий медальйон з вибитими ім'ям та прізвищем, групою крові, номером частини, значаться як особливі прикмети в пошукових даних про Олександра Кравчука.

для сьомої роти 80-ї аеромобільної бригади, і Саша підпадав під неї. Але що сталося насправді, не відомо й досі. 21 січня він нам не подзвонив, і від того часу про нього жодних даних немає.

Насправді ж у березні минулого року інформація про Кравчука-»кіборга» з воїна на прізвище Кравчук, який теж воював в аеропорту...

Загалом того дня, 20 січня 2015 року, на донецькому летовищі загинуло, за оприлюдненими даними, дев'ять українських вояків. У їх числі й Олександрів земляк — доброволець Петро Полицяк із села Борбин Млинівського району. Були втрати й наступного дня, 21 січня, коли російські найманці підірвали перекриття нового термінала. Тіла одних бійців із поля бою забрали одразу, інших — виявили після пізнішої розчистки. Декого, аби розпізнати, ідентифікували за допомогою експертизи ДНК. Водночас 20 січня кілька вояків 80-ї бригади потрапили в полон...

А яка ж доля Олександра Кравчука, наразі достеменно невідомо. Але при цьому не гасне надія, що він живий. Та й, за словами Людмили Павлівни, її син має повернутися живим, бо вже стільки разів приходив до неї у сни і весь час — життєрадісним. Для матері це була б найщасливіша мить у житті.

Євген ЦИМБАЛЮК.

Млинів
Рівненської області.

Фото автора.

Гідне майбутнє — краща відповідь тим, хто кидає каміння

РОСІЙСЬКИЙ СОЛДАТЕ, КИДАЙ РУШНИЦЮ, ІДИ ДОДОМУ

Мама Надії дочекалася! Скінчилося найбільше і найнесправедливіше випробування для материнського серця — чекати з полону свою доньку. Коли ніби весь світ із тобою, а світ білий — не милий. Але скільких іще синів і доньок, які охороняють наше тепле сьогодення на сході нашої держави, чекають рідні. Уся Україна. Грузія, Білорусь, Польща, Канада, вільна Чечня. Весь світ! І хоч би скільки путін з ядерними прицілами сповідався біля афонського вівтаря, всепрощення ніколи не буде. А гідну історію Росії напишуть інші люди. Сповіддю... Серцем... Совістю...

Влад ЮСУПОВ (Москва, правозахисник):

— Днями почнеться повернення (у правовому полі, зрозуміло) Донбасу в Україну. Питання на рівні Кремля вже вирішено й погоджено з низкою керівництв західних країн. Розумію, що якийсь час «партизанські загони руського міра» будуть капостити періодично, але Кремлю дано строк вплинути на його міньйонів до осені. Але поки що надходить інформація з сходу України, що активні бойові дії знову відновилися. І це всупереч позиції Кремля (цілком собі озвученої) про повернення контролю Києва над Донбасом. До того ж під час спілкування з одним зі своїх друзів-блогерів довідався, що йому теж повідомляли «якийсь витік», згідно з яким Кремль згоден на вищеописаний сценарій, однак інформація в нього викликала сумнів. Мені, також « у приватній бесіді», довели такий варіант розвитку подій: Донбас повертається в Україну... Проте активність бойових дій зросла. Не виключаю, що має місце спроба Кремля такими «витоками даних» і навіть офіційними заявами (див. Пєскова) відволікти світ від реальних намірів і дій. Усупереч розхожій думці, я не несу відповідальності за висловлювання російських офіційних осіб, включаючи прес-секретаря Президента РФ і представників МЗС РФ, які озвучили позицію про повернення Донбасу «з гуманітарних міркувань» у правове поле України. Щодо моєї думки стосовно такої позиції Кремля, то я вважаю, що виконання Мінських або будь-яких інших домовленостей Кремлем буде гранично розтягнуто в часі і з численними спробами уникнути репутаційних та інших ризиків. Усі дії російської влади останніми роками показують, що найчастіше її слова й дії дуже відрізняються. Хоча загалом я все-таки вважаю, що тиск із боку міжнародного співтовариства вкупі зі страхом втратити «зароблене» вплинуть на рішення Росії щодо українського питання.

Андрій ІВАНОВ (Сибір, бізнесмен):

— Практично кожен громадянин Російської Федерації знає, що його армія воює в сусідній країні, залишаючи після себе розруху і смерть. Але от тільки говорити про це не прийнято. І сьогодні громадяни Росії діляться не на тих, хто знає і не знає, а на тих, хто вважає, що брехати погано, і тих, хто впевнений, що брехня — це продовження політики й фундамент «руського міра», щось на кшталт божих заповідей, тільки краще й приємніше. Отож, перша категорія тепер поза законом. Володимиру Путіну набридли постійні пошуки могил співвітчизників, що загинули в Україні з його вини. Йому набридло, що в Росії ще є люди, які хотіли б, щоб їх країна не здавалася брехливим позорищем в очах усього іншого світу. Йому не подобається, що з цими людьми доводиться боротися, як би це сказати, неформально, використовуючи придумані обвинувачення або просто хуліганів у цивільному, які попереджають про наслідки їхніх дій. І він оголосив правду поза законом — цілком логічне рішення будь-якого правителя країни брехунів. Тепер ніхто не чіплятиметься до родичів убитих і покалічених російських солдатів, яких із продовженням української та інших пострадянських криз виявиться дедалі більше. Та й самі інваліди мовчатимуть або розповідатимуть журналістам про виробничі травми. Так само поводилися й численні воїни-інтернаціоналісти, котрих посилали радянські вовкулаки в різні «гарячі точки» для боротьби із проклятими буржуїнами. Тільки Радянський Союз це неправда не врятувала. І Російську Федерацію не врятує, я впевнений. Тому що брехня — це трясовина, яка засмоктує дедалі більше, тож уже скоро в розряд державної таємниці буде записано все, схоже на правду. А будинок на болоті не побудуєш.

Олександр АЛЕКСАНОВ (Краснодар, відеооператор):

— Дорогі мої друзі! Травень розпочався дуже добре: спочатку перемога Джамали, тепер повернення Наді Савченко! І все напередодні 1534-річчя Києва. Щиро бажаю Україні та українцям не зменшувати обертів! Ви надія всього пострадянського світу!

Як колись у далекому 482 році з'явився Київ, об'єднавши навколо себе всі слов'янські народи, так тепер Україна починає об'єднувати всі світлі й розумні сили, які в нас є. Це неймовірний шанс для всіх нас! Миру вам, друзі мої, радості й щастя!

Дмитро ЮРОВИЦЬКИЙ (Москва, фінансист):

— Дорогі українці! Вдячний, що в день повернення Надії Савченко на Батьківщину мені запропонували написати вам кілька рядків. На щастя, і в Росії є люди, що розділяють із вами цю радість. Суд, що пройшов, зробив Савченко одним із символів Революції Гідності, він зробив вашу Надію — надією й для декого з нас. Надією на те, що правда, воля й готовність до самопожертви перемагають не тільки в казках. Хочеться вірити, що вона принесе ще багато користі Україні.

Взагалі, поділ на росіян і українців, і тим паче на кацапів і хохлів, має безглуздий вигляд. «Лінія фронту» проходить, швидше, між тими, хто шукає правду й намагається її відстоювати, і тими, кому ця правда не потрібна, кому комфортніше існувати в полоні своїх міфів про велич, праведність, керуючись амбіціями, що виросли з комплексів (пропаганда тому й ефективна, що лягає на підготовлений ґрунт). Ну, заодно й тими, хто взагалі нічим не переймається, оскільки їх це, на перший погляд, не стосується. Але якщо бути ще глобальніше, цю лінію правильніше проводити не по людях, а, швидше, по їхніх діях. Люди все-таки мають звичай іноді каятися.

Божевілля, що сталося між Росією та Україною, — це рана на довгі роки. І не ваша в цьому провина. Але іноді пригнічують злісні і мстиві коментарі деяких українців, що потрапляють на очі, стосовно росіян. У суперечках зі співвітчизниками, коли мені це наводять у приклад, так само як і окремі випадки неправди на українських ресурсах, я реагую приблизно так: «Не вони перші почали, і зрозуміло, що насильство породжує насильство, що «око за око». І взагалі, ми з одного «стада» вийшли й одне від одного за базовим рівнем моральності недалеко пішли». Але тепер усе пережите, все вистраждане дає вашому суспільству історичний шанс стати на сходинку вище. Перейти від розподілу «свій-чужий» на шкалу «правий-неправий». Зберігати об'єктивність. В інформаційній перепалці із брехливим опонентом не опускатися до його брудних методів. Засуджувати, але не ненавидіти. «Адже якщо ти ненавидиш, отже, тебе перемогли» (Конфуцій).

Ну і, звісно, бажаю вам миру. На жаль, не все залежить від вас. Але, на щастя, Бог вас береже. Ви поки що на самому початку шляху, і перешкод попереду чимало, але особисто я щиро вірю в Україну. Ставайте кращими, чистішими, професійнішими, інтелігентнішими. Ваше гідне і світле майбутнє — краща відповідь тим, хто підпалював, кидав у вас каміння й презирливо посміхався. Хай вам щастить!

Одиночні пікети в Москві на підтримку українських політв'язнів.

Катерина ВОЛОГЖЕНІНОВА (Єкатеринбург, дисидент, була засуджена за підтримку України, ст. 282.1 КК РФ):

— Надія Савченко повернулася додому! Ця героїчна жінка знову вільна!

І разом із захватом, емоціями, радістю прослизають недовіра, песимізм, упередження, що обмін відбувся неспроста.

Я не сильна в конспірології... Я не знаю, можливо, є закулісні угоди й переговори.

Але насамперед, я вважаю, повернення Наді — це перемога й заслуга всіх небайдужих і розсудливих людей на планеті!

Це перемога українського народу, що встав горою за свою улюбленицю! Чергова, голосна перемога слідом за Джамалою!

Це перемога простих людей у Канаді, США, Німеччині, Японії, Польщі, Італії та інших, що виходили на акції на підтримку Надії й брали участь у флешмобах.

Це перемога й росіян, які підтримали відважну льотчицю.

ДОБРО ПЕРЕМОГЛО ЗЛО!!

ГЕРОЯМ СЛАВА!!

Підготувала Наталія ЯРЕМЕНКО.

Фото з архіву Олени Захарової.

МИ РАЗОМ!

Лист із фронту...

«Мила моя Мамо...
Прости мене за все...
Життя своє згадав я...
як добре нам було...
Копав я криниченьку,
напитися води...
Як Ти там, мила Ненько?
Прости мене, прости...
Якби Ти була знала,
як тяжко нам було...
Сльозою б витирала
посивіле чоло...
І так болять вже руки
тримати автомат...
Прости мене рідненька...
вже чути сильний град...
Передавай там Галі,
що я її люблю...
Не встиг їй це сказати...
і витер я сльозу...
Ти часто мені снишся...
як разом ми в садку...
Підбілюєм дерева...
як сильно я тужу...
Якби Ти, Мамо, знала,
що піду на війну...
Квітів би не сіяла...
які я так люблю...
За щастя України
віддам своє життя...
Вмирати мені страшно...
пора ж ще не прийшла...
Тут солов'ї співають...
і сонце світить нам...
Я миру всім бажаю...
Люблю Вас... Ваш Роман...»

За тебе щастя у Бога попрошу

Якщо Тобі знов буде
одиноко...
Я Тебе, Милий, обніму...
За Тебе щастя я у Бога
попрошу...
Я знаю, Ти далеко,
десь в окопі...
Сира земля і холод, і туга...
Я прихилю Тобі все Небо
і всі квіти...
І пташкою у небо полечу...
І що писати Тобі —
я не знаю...
Я тільки хочу, щоб Ти
був живий...
Сльозу я свою часто
витираю...
І тихо прошу Бога:
«Пожалій...»

Світлана ЧАРУК, художник.

Одеса.

Холодна весна

Холодна весна.
Чотирнадцятий рік.
Яскраво і страшно почато
століття.
Як відчай без дна,
нерішучості пік,
нездатність вести і готовність
горіти.

Чужої брехні
безперервний потік,
отруйної зради брудне
розмаїття...
Палають вогні,
піднімається крик,
сусідська пащека зміїна
пригріта...

По лезу клинка
неприкрита душа,
прив'язаним псом
по короткому дроту...
Команда дзвінка.
І загін вирушав
робити важку чоловічу
роботу.

Володимир ПАТОЛА, капітан ДПС.

«Не ведая, куда идти

Распад России неизбежен,
Творится на глазах разлом.
С Кавказа пахнет кровью
свежей,
Татары видят тот же сон.

К концу подходит эта драма,
Что длилась долгие века.
Гноится государства рана,
В крови имперская рука.

Державу на песке не строят,
Волна времён подмыла дом
Россия сделалась изгоем:
Немым, глухим, слепым
рабом

Во власти вечных
предрассудков
О богоизбранном пути
Стоит одна в похмелье
жутком
Не ведая, куда идти».

Олексій ЧЕРНАКОВ (у політичній еміграції).

Санкт-Петербург.

Кафедра бухгалтерського обліку Економічної академії імені Димитра Ценова (Республіка Болгарія) та кафедра обліку і аудиту ЖДТУ підписали угоду про співпрацю. Перед цим завкафедри болгарського вишу Станіслав Цонев Александров прочитав житомирським студентам лекцію, *передає наш власкор Оксана Лук'яненко*

Марія СУХОНОС із Кіровограда, яка стала володаркою Гран–прі Всеукраїнського пісенного фестивалю для дітей та молоді з особливими потребами «Золотий птах», у липні цього року візьме участь у Міжнародному пісенному фестивалі для молоді з обмеженими можливостями «Чехочинські творчі зустрічі» (Польща), *довідався наш власкор Петро Мельник*

Президент ПАРЄ Педро Аграмунт закликав народних депутатів ухвалити зміни до Конституції, які стосуються реформи судової системи

ПРЯМА МОВА

Асамблея не раз наголошувала, що реформа судової системи необхідна і для зміцнення верховенства права в Україні, і для зміцнення демократичних інституцій країни. Її успіх має велике значення для ефективного завершення реформ в інших секторах, а також для відновлення довіри громадськості до роботи суддів та судів.

Успішного завершення судової реформи не можна досягти без твердої конституційної основи. Напередодні анонсованого голосування у Верховній Раді я закликаю всіх депутатів схвалити конституційні поправки, що стосуються реформи судової системи, підготовлені Конституційною комісією за підтримки Венеціанської комісії Ради Європи.

Бойовики луплять з важкої артилерії

Число ворожих обстрілів на фронті зросло. Останню добу найбільше атак в районі Донецька, повідомляють у прес-центрі АТО. Бойовики вели вогонь по Авдіївці, Опитному та Красногорівці. Терористи застосовували міномети, гранатомети, стрілецьку зброю. Неспокійно було і на інших ділянках лінії розмежування.

«Для обстрілу позицій поряд із Зайцевим ворог використав озброєння БМП та 82-міліметрові міномети, а поблизу Станиці Луганської, незважаючи на наявність там посту ОБСЄ, вів обстріл із кулеметів великого калібру, із гранатометів різних систем та озброєння БМП. Крім того, черговим доказом того, що Росія постачає і зброю, і боєприпаси на Донбас, є захоплення в одному бойовому зіткненні з ДРГ ворога сучасного піхотного вогнемету, який був прийнятий на озброєння ЗС РФ в 2003 році», — повідомив учора ЗМІ речник штабу АТО Сергій Жмурко.

Яка ситуація на передовій, розповів боєць ЗСУ (місце дислокації — район с. Піски):

«Ситуація напружена. Обстріли постійні. Стрілецька зброя взагалі не вщухає. Диверсійні групи постійно намагаються прорвати нашу оборону. Однак уже маємо досвід боротьби з ними. Усі наші хлопці живі й здорові. Неспокійно й неподалік від нас, в районі шахти «Бутівка». Там наших побратимів «сепари» інтенсивно поливають свинцем. Учора вночі били з мінометів 120-го калібру. Декілька наших хлопців дістали поранення. Минулого тижня там було справжнє пекло — працювала важка артилерія. Прилітав і 152-й калібр. Руйнування від нього жахливі. Ось такі в нас будні. Однак не падаємо духом, тримаємося».

Олександр ПЕКНИЙ.

Знайшли посуд, з якого їли ще до нашої ери

У Рівному проходять археологічні розкопки на місці, де колись височів замок князів Любомирських. І вже перші результати засвідчили, що тутешня місцина була заселеною не лише в княжу добу і Середньовіччі, коли, власне, закладалися замкові споруди, але й набагато раніше. Ідеться, зокрема, про 4 тисячоліття до нашої ери. Бо проведена експертиза показала, що саме цим часом позначені виявлені знахідки. Це вироби з кремнію та уламки ліпних посудин. А їх доповнила ціла колекція глиняного посуду XVI—XVII століть.

Про це повідомив краєзнавець із селища Млинів Рівненської області Євген ЦИМБАЛЮК.

Студентам показали мирний атом у дії

На Рівненській АЕС побували студенти-третьокурсники факультету інформаційних систем, фізики та математики Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки, що в Луцьку.

Вони відвідали інформаційний центр «Полісся», навчально-тренувальний центр **(на знімку)** та здійснили оглядовий об'їзд навколо електростанції. Галина Мирончук, доцент цього вишу, яка викладає «Фізику ядра» та приїздить на РАЕС із студентами щороку після проходження курсу лекцій, вважає дуже корисним для студентів ознайомлення з діючим підприємством, яке використовує ядерну енергію. Викладачка бачить свою місію в тому, щоб змінити у молоді упереджено негативне ставлення до атомної енергетики.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.
Фото Вікторії ЛЕОНОВОЇ.

Юніори тренуватимуться цілий рік

Під звуки гуцульських трембіт, цимбалів, скрипок, сопілок на Закарпатті відкрили сучасний спортивний майданчик зі штучним покриттям* (на знімку). *Подія відбулася в Ясінянській школі № 1. З цієї нагоди сюди завітав голова облради Михайло Рівіс, який разом з очільником Ясіні Едуардом Зелінським урочисто перерізав символічну стрічку. Понад півмільйона гривень цьогоріч виділив на майданчик обласний бюджет, а зі скарбниці селищної ради спрямовано 300 тис. грн. Молодь гратиме тут в міні-футбол, баскетбол, волейбол та теніс.

Михайло Рівіс, повідомляє його прес-служба, поінформував: облрада й надалі розвиватиме спортивну інфраструктуру, особливо у гірській місцевості. Ухвалено програму «Спортивний майданчик», за якою впродовж 2016—2020 років планується побудувати сотню таких у різних районах Закарпаття.

— Ясіня здавна славиться досягненнями у спорті, тож не дивно, що на цю приємну подію з нетерпінням очікували не лише вихованці школи, на території якої з'явився майданчик, а й мешканці селища. Тепер юні спортсмени зможуть відточувати свою майстерність на тренуваннях та грати впродовж цілого року, — сказав голова облради.

Від імені народного депутата Василя Петьовки було вручено комплект м'ячів та набори ракеток і м'ячиків для великого тенісу.

Далі господарі свята дали можливість першими випробувати міцність поля спортивно-естрадному гуртку «Живинка».

Василь НИТКА.
Закарпатська область.
Фото надане прес-службою облради.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Під оптимізацію підпадають шість шкіл

На Миколаївщині закриттю підлягають шість шкіл. Про це повідомив Максим Ткачов — начальник райвідділу освіти Миколаївської РДА. Як запевнив чиновник, школи, які планують закрити, «простоюють» без учнів уже протягом трьох років. А самі будинки, які частково перебувають у незадовільному стані, після офіційного закриття планують передати на баланс сільських рад. Він також зазначив, що до питання підходять виважено. Про подальші дії у процесі оптимізації чиновник вирішив промовчати, посилаючись на те, що новий закон про освіту ще не ухвалено.

Вл. інф.

Газета допомогла збудувати ігровий майданчик

До Тернополя прибули школярі з Любуського воєводства та міста Зелена Гура (Польща). Вони спільно відзначать Міжнародний день захисту дітей із своїми тернопільськими ровесниками. Цьогорічне свято відбувається під гаслом «Діти світу проти війни». 1 червня гості разом із дітьми учасників АТО візьмуть участь в урочистій ході «За мир в Україні» та флешмобі. Для них організують екскурсії, зокрема, у печеру «Кришталева» та Теребовлянський замок. Подарунок маленьким мешканцям облцентру зробила міська влада: 1 червня у сквері на перехресті вулиць Валова і Руська відкриють дитячий майданчик. Є в цьому заслуга і «Голосу України». Свого часу у сквері мали намір збудувати чергову забігайлівку, проти чого виступили мешканці прилеглих будинків, яких підтримала наша газета.

Людмила НАКОНЕЧНА.
Тернопільська область.

ЦИФРА

146 пришкільних таборів розпочали роботу в перший день червня на Вінниччині. Загалом протягом канікул їх працюватиме понад 200. Такою формою відпочинку планують охопити 16,5 тисячі учнів регіону. У 31 пришкільному таборі вивчатимуть англійську мову.

Віктор СКРИПНИК.

Кремль підтягує сили до наших рубежів

Майже 7 тисяч військовослужбовців перекинуло російське керівництво в місто Клинці Брянської області, за 50 кілометрів від кордону з Україною в напрямку Чернігова.

Василь ЧЕПУРНИЙ.
Чернігівська область.

Освітні заклади перевірять на економність

На Сумщині перевірять, як школи, лікарні та інші бюджетні заклади закуповують товари та послуги за державний кошт. Про таку перспективу повідомив голова облдержадміністрації Микола Клочко. Так очільник регіону відреагував на ініціативу громадських активістів Сумського району. Вони вважають, що керівники комунальних закладів та чиновники переплачують під час закупівель.

Вл. інф.

Новий садок зведуть вперше за десять років

У Херсоні вперше за останнє десятиліття зведуть дошкільний заклад на 100 місць.

Начальник міського управління освіти Юрій Ніконов повідомив також, що цьогоріч планують відкрити ще сім додаткових груп на 175 місць у вже існуючих закладах та на базі шкільних навчально-виховних комплексів.

А от батьків малечі з сільських районів краю порадувати особливо нічим. Нинішнього року тут готуються відкрити групи на 739 додаткових місць за реальної потреби у понад чотири тисячі.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

У Львові з ініціативи Посольства Республіки Індія та за підтримки міськради 20 та 21 червня святкуватимуть Міжнародний день йоги (Христина ГОРОБЕЦЬ)

Патріот

Збирали кошти на ремонт, демонструючи посічене кулями авто

У Полтаві влаштували патріотичний квест «Ми — Україна». Його організаторами стали місцеві учасники АТО та волонтери. У такий спосіб вони, за словами знаної полтавської волонтерки Ірини Каптур, прагнули об'єднати земляків, які долучилися до захисту нашої держави від терористів і загарбників, а також надати нашим воїнам реальну підтримку. Тож на Театральну площу, звідки стартував квест, бійці 53-ї бригади підігнали свій «КамАЗ», на кузові якого був посічений кулями та осколками джип. Але то був не театральний реквізит... Обидва транспортні засоби потребують серйозного ремонту та, власне, повернення у стрій. Адже зовсім нещодавно вкотре пройшли «бойове хрещення» під Авдіївкою та Зайцевим. Полагодити автомобілі взявся чоловік Ірини Каптур Володимир зі своєю волонтерською командою. Однак для цього потрібні чималі кошти.

Отож учасники квесту, котрі вирушали в захопливу подорож Полтавою для розгадування його «ребусів» і виконання певних завдань, мали сплатити по 100 гривень вступного внеску. За учасників АТО та вимушених переселенців з Криму й Донбасу, котрі також взяли участь у заході, ці кошти вносили доброчинці. Доки сім команд змагалися за перемогу, тут, на площі, діти й дорослі оглядали військову техніку та зброю, плели маскувальні сітки, підспівували-підтанцьовували самодіяльним артистам, вирізали витинанки, малювали на папері й асфальті... Кожен охочий міг також поповнити скриньку для пожертв.

Після нагородження переможців квесту, в якому перше місце виборола команда учасників АТО з «Легіону Свободи», організатори підрахували надходження. Загалом на потреби військових за кілька годин квесту вони зібрали понад 20 тисяч гривень.

Василь НЕЙЖМАК.

Полтава.

На знімку: біля пошкоджених у боях автомобілів стоять (зліва направо) ***Володимир та Ірина Каптури і боєць 53-ї бригади Кирило.***

Фото автора.

Підняти рівень професіоналізму сержанта

На полігоні неподалік Житомира тривають збори з сержантським (старшинським) складом ЗСУ (на знімку). ***Інструкторами є учасники АТО, своїм досвідом діляться також військові з Великої Британії, США, Канади та Литви.***

Президент України Петро Порошенко, ознайомившись з тим, як тривають навчання, повідомив про підвищення грошового забезпечення сержантського складу ЗСУ.

За особисту мужність і високий професіоналізм, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, вірність військовій присязі орден «За мужність» III ступеня отримали 12 старшин, сержантів і прапорщиків, ще двох бійців нагороджено медалями.

Оксана ЛУК'ЯНЕНКО.

Житомирська область.

Фото Катерини ТАРАНОВСЬКОЇ.

Убитий угодами

До Запоріжжя надійшла лиха звістка з позицій 37-го мотопіхотного батальйону. Внаслідок мінометного обстрілу загинув Денис Богданов. Де сталася трагедія — таємниця, хоча підрозділ пройшов усі найгарячіші точки на сході — від Широкиного до Авдіївки. «Хлопця із Запоріжжя убито Мінськими угодами, — відгукнулася в соцмережах на трагедію відомий волонтер Юлія Матвієнко. — Так, його вбили товариші-переговорники. Ми могли б першими стріляти, а так... Хлопцям просто тихо на голову прилітає...»

Денис Богданов став уже 111-м мешканцем Запорізької області, який загинув у зоні АТО.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запорізька область.

Командир не повернувся з бою

Стоячи на колінах, хмельничани попрощалися з командиром 3-го батальйону 72-ї окремої механізованої бригади 32-річним Андрієм Жуком. Важкі поранення він дістав у бою. Об'їжджаючи підрозділи, комбат помітив підозрілий рух у посадці і дав команду зупинитися. Наші воїни хотіли зайняти оборону, але сили були нерівні. Коли бійці спробували наблизитися, ворог відкрив вогонь. Андрій прийняв його на себе, чим і зберіг життя підлеглих. Одна з куль влучила йому в голову. Хлопцям вдалося витягнути командира з-під обстрілу і передати медикам ще живим, але травми були надто важкі.

Це був не перший бій комбата. Він пройшов загартування в боях під Старобешевим, Петровським, Старогнатівкою, був сильним, мужнім і рішучим командиром. Президент України Петро Порошенко висловив співчуття рідним та близьким Андрія. На своїй сторінці у Фейсбуці він написав: «Його позивний «Мауглі» був легендарним... Україна втратила справжнього Воїна... Але наші дали гідну відсіч, незважаючи на ворожу артилерію та «Гради».

Спочатку з героєм попрощалися у Києві. А потім провести в останню путь свого земляка прийшли хмельничани. Андрія Жука представлено до звання Героя України.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

ТРАГЕДІЯ

Пожежників досі шукають

Ліквідація наслідків пожежі, що сталася 29 травня на території сміттєзвалища у селі Збиранка, що на Львівщині, триває. Під час гасіння відбувся зсув сміття, внаслідок якого під завалами опинилося троє рятувальників. Речник ГУ ДСНС у Львівській області Віталій Туровцев повідомив на своїй сторінці у Фейсбуці, що станом на 15-ту годину 31 травня пошукові роботи проводили 317 осіб та 50 одиниць техніки.

На місці події розгорнуто польовий табір, пересувний медпункт, організовано підвезення води. На момент, коли номер готувався до друку, тіла двох загиблих було знайдено.

Христина ГОРОБЕЦЬ.

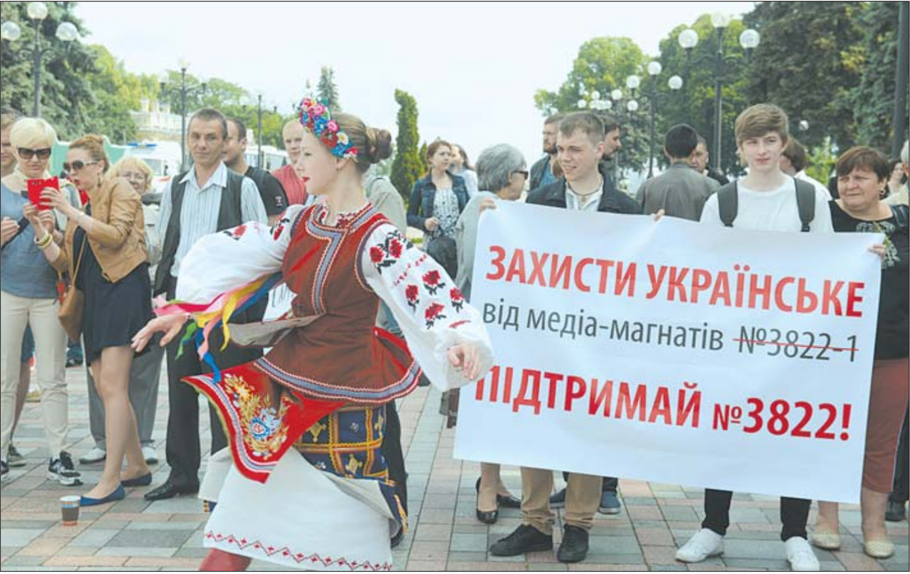
Львівська область.

Телемовлення відновлять після визволення Луганська

У Станиці Луганській досі не приймають сигнали українського телебачення на аналогову антену, а можливість встановити супутникову є далеко не в усіх. Мешканці звертаються до обласної влади й Мінінформполітики з проханням змінити ситуацію. У відповідь очільник профільного відомства Юрій Стець пояснює: вишки із найпотужнішими передавачами розташовані у Луганську. Нині на розгляд Кабміну вже подано проект з будівництва нових вишок, але їх все одно неможливо побудувати за місяць-два. Водночас фахівці Мінінформполітики роблять усе можливе для поліпшення ситуації. «Видно успішні спроби одержати техніку й обладнання у наших партнерів — США, Литви й Польщі — на безплатній основі. І вже сьогодні майже 25 передавачів стоять на лінії зіткнення. Але покрити весь периметр українським сигналом не дає рельєф місцевості», — наголосив Стець. Він вважає, що для відновлення мовлення на Донбасі потрібно визволити Луганськ і Донецьк.

Павло ВОРОНЦОВ.

Луганська область.

ФОТОФАКТ

Біля Верховної Ради України відбувся концерт українських гуртів та виконавців на підтримку законопроекту №3822, що запроваджує квоти для українських виконавців, під гаслом: «Не души українську пісню!».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

СПОРТ

Дихають на повні легені

Футбол. Одразу після перемоги в Турині (Італія) над Румунією (4:3) збірна України автобусом вирушила до швейцарського містечка Аскона. Відстань 190 кілометрів подолали за дві з половиною години.

Наш колектив отаборився на березі мальовничого озера Маджоре, у готелі «Іден Рок», де й відбувається другий (завершальний) підготовчий збір до Євро-2016. З добрим настроєм наші футболісти включилися до роботи.

В Асконі моросить дощ і переважає приємна свіжість. З огляду на червневу спеку, яка чекає на нашу команду у Франції, перебування у Швейцарії — чудова нагода отримати потужний запас кисню.

А в п'ятницю «синьо-жовті» зіграють завершальний контрольний матч. Їм знову доведеться перебратися до Італії. В Бергамо (на стадіоні «Атлеті Адзуррі д'Італія») вони зустрінуться зі збірною Албанії. Початок матчу о 21:30. Пряма трансляція на каналі «Футбол-2».

Олімпійські перепустки українців

Дзюдо. Гвадалахара (Мексика). Останній ліцензійний турнір. Семеро українських спортсменів їдуть на Олімпійські ігри до Ріо-де-Жанейро.

Ось їхні імена: Георгій Зантарая (66 кг), Кеджау Ньябалі (90 кг), Артем Блошенко (100 кг), Яков Хаммо (+100 кг); Марина Черняк (48 кг), Світлана Яремка (+78 кг), Вікторія Туркс (78 кг).

Очікуємо на позитивне рішення

Фігурне катання. Київ. УФФК подала заявку на проведення чемпіонату Європи в столиці України 2019 року. Про це заявив президент організації Євген Ларін:

«Нашу пропозицію розглянуть за два тижні на конгресі, і у нас є дуже хороші шанси прийняти цей турнір у Києві.

Мали намір провести Challenger, Гран-прі та чемпіонат Європи. На жаль, ситуація, що склалася в Україні, не дала нам змоги провести Ukrainian Open і Гран-прі у минулому і позаминулому роках, але ми не відмовляємося від своїх намірів і продовжуємо роботу в цьому напрямі. Я дуже хочу, щоб наша заявка виграла і ми побачили цей чемпіонат у себе».

У «Хіміка» попереду євродебют

Волейбол. «Хімік» (Южне) отримав листа зі штаб-квартири Європейської конфедерації волейболу, в якому повідомляється, що чемпіона України внесено до списку учасників Ліги чемпіонів-2016/17.

Волейбольний колектив Одеського припортового заводу вперше візьме участь у найсильнішому клубному турнірі континенту та почне турнір з кваліфікації, за підсумками якої чотири кращі команди вийдуть до групового турніру. Матчі першого раунду кваліфікації відбудуться 18 та 22 жовтня.

У кваліфікації, яка відбудеться в три раунди, крім «Хіміка», зіграють ще 17 команд: «Езачібаші» (Стамбул, Туреччина), «Динамо» (Краснодар, РФ), «Домброва-Гурнича» (Польща), «Канни» (Франція), «Модена» (Італія), «Простейов» (Чехія), «Візура» (Белград, Сербія), ХПК (Хямеенлінна, Фінляндія), «Кальцит» (Камник, Словенія), «Маккабі» (Хайфа, Ізраїль), «Єдність» (Брчко, Боснія), «Мінчанка» (Білорусь), «Лінамар» (Бекешчаба, Угорщина), «Маріца» (Пловдив, Болгарія), «Лука» (Бар, Чорногорія), «Кохіла» (Естонія), «Дріта» (Гнілане, Косово). З жодною з цих команд «Хімік» на європейській арені ще не зустрічався.

Свого суперника у першому раунді кваліфікації «Хімік» дізнається 9 червня, коли в Римі (Італія) відбудеться жеребкування.

Підготував Геннадій БРАНИЦЬКИЙ.

Сьогодні — Міжнародний день захисту дітей

Не загубити паростки землі луганської

У День захисту дітей Луганський будинок дитини №2 традиційно прийме багато гостей, подарунків. Старші дітлахи співатимуть, танцюватимуть і розчулюватимуть дорослих. Дивлячись на свої скарби, головна «мама» малят Катерина Михайлівна Донцова усміхатиметься й підспівуватиме. Але очі її залишаться сумними.

На збори дали всього дві години

...Коли навесні 2014 року в Луганську почалося захоплення влади сепаратистами, багато хто не розумів, що насправді відбувається, чого слід очікувати й кого боятися. У період такої тотальної масової розгубленості одними з перших отямилися соціальні працівники. Інтуїція й почуття відповідальності підказали їм, що в такій ситуації пріоритетом має бути безпека дітей. І хоча розум не хотів допускати думки про розгортання бойових дій, логіка підказувала: дітьми ризикувати не можна. Тому вже в червні влада почала евакуювати з Луганська всі дитячі притулки, центри реабілітації, інтернати та інші соціальні установи. Ситуація в області на той момент була вкрай складною, тож доводилося діяти в досить екстремальних умовах. Наприклад, сепаратисти не пропускали спеціалізований пасажирський поїзд, яким в Одеську область відправили близько 400 дітей. Довелося докласти максимум зусиль на всіх рівнях влади, щоб поїзд прибув у пункт призначення. Словом, це був дуже непростий і відповідальний період.

Будинок дитини №2 ще був у Луганську. Щоправда, на той момент він уже залишив рідні стіни в Кам'янобрідському районі, який опинився в центрі бойових дій, і в очікуванні евакуації переїхав у новий будинок перинатального центру на Гострій могилі. Обласна влада ще перебувала в Луганську, тому жевріла надія, що все скоро скінчиться. Але коли керівництво області переїхало у Сватове, стало зрозуміло, що Луганськ треба залишати. На той час у Будинку дитини перебувало 69 малят віком від року до чотирьох. Частина з них — інваліди. Катерина Донцова постійно вела переговори про евакуацію дітей і готувала персонал до від'їзду.

Сепаратисти, треба зазначити, спочатку виявили увагу до дитбудинку й навіть подарували автобус, вочевидь, у когось віджатий. Але в липні дитячий будинок відвідали представники влади «республіки» і поставили Донцову перед фактом: для безпеки дітей їх відправлять у Росію. На збори дали всього дві години. Що робити? Сховати дітей нікуди й неможливо, за непокору карають. У цьому разі розмова буде коротка — куля в лоба. Але не про себе думала Катерина Донцова, а про дітей: що буде з ними? Спочатку почала хитрувати, намагаючись відтягнути час від'їзду, щоб заручитися підтримкою відомчих структур Києва. Але бойовики квапилися, оперативно надіслали два автобуси й звеліли персоналу розміщувати в них дітей. Опиратися чоловікам з автоматами було безглуздо, тому поспіхом стали збиратися, взявши лише необхідну їжу й одяг. У дорозі персоналу заборонили користуватися телефонним зв'язком, але Донцова все-таки ризикнула подзвонити в міністерські служби й повідомити про те, що трапилося.

До процесу порятунку дітей підключилася Уповноважена Верховної Ради з прав людини Валерія Лутковська — вона приїхала на україно-російський кордон у районі Мілового—Черткове й, наскільки дозволяли повноваження, зробила все, щоб перешкодити незаконному вивезенню українських дітей із країни. Були задіяні також російський і український консули. Поки тривала робота з порятунку, дитячий будинок, можна сказати, жив на кордоні в польових умовах: їжу для малят готували на багатті, тут же й прали. Катерина Донцова відмовилася їхати кудись, крім як в Україну. Не вияви вона таку відвагу й мужність або якби поклалася на волю випадку, все могло б бути інакше. Зрозумівши, що дітей їм не віддадуть, бойовики, щоб помститися, забрали автобуси, навіть той, який подарували.

Після напруженої триденної роботи дітей повернули на українську Луганщину. «Швидкими» відвезли в лікарню Мілового, нагодували, напоїли, обмили й потім евакуювали в Харків. Це місто простягнуло руку допомоги, прийнявши 69 луганських малят саме в той період, коли вони опинилися в безвихідному становищі.

Вихованці Луганського обласного будинку дитини №2. Сєвєродонецьк.

Фото надане Луганським обласним будинком дитини №2.

Свій дах над головою

А Донцова тим часом переїхала в Сєвєродонецьк і взялася створювати новий Будинок дитини та перевозити малят назад в область. Адже вона відповідала за них, та й дали притулок дітворі в Харкові тимчасово. Потрібен був свій дах. Крім того, необхідно було продовжувати роботу з дітьми, які в одному випадку ставали сиротами, в другому — залишалися без опіки батьків. Словом, область не могла без такої установи. Приміщення було виділено. Звичайно, воно поступалося тому, яке мав дитбудинок у Луганську, де навіть шафки були з підігрівом. Але тут, у Сєвєродонецьку, воно розташовувалося в затишному місці паркової зони — біля лісу. За рахунок бюджету області, фінансової підтримки спонсорів і міжнародних благодійних організацій у дитбудинку створили всі необхідні умови для утримання, виховання й розвитку дітей. Вдалося повернути й частину старого персоналу. Але раптом виникла проблема іншого характеру.

Сьогодні в Будинку дитини в Сєвєродонецьку 27 малят, і Донцова порушує питання про повернення 46 дітей, які досі перебувають у Харкові. Адже вона несе за них відповідальність і непокоїться, що ці діти досі не мають статусу, а без нього дитину не можна влаштувати в прийомну родину, віддати на всиновлення та ін. Харківський дитбудинок, у якому сьогодні перебувають діти, тільки нещодавно одержав законне право через суд встановлювати статус дитини з не місцевою реєстрацією. Але краще це робити в Луганській області, звідки діти родом.

— З другого боку, — пояснює начальник служби у справах дітей Луганської облдержадміністрації Раїса Родіна, — після трьох років дитину треба влаштовувати в родину або передавати в дитячий будинок. Ми зацікавлені в тому, щоб це відбувалося на території області, щоб діти залишалися в нас. Тим більше що є родичі, які хотіли взяти покинутих дітей, але ми не можемо їх віддати, оскільки вони в Харкові. Через воєнні дії на Донбасі втратили майже два роки, адже більшість малят уже могли б виховуватися в родині.

Але харків'яни луганських дітей не віддають, мотивуючи свою позицію насамперед тим, що такі зміни завдадуть малятам психологічної травми. У результаті дітлахи стали заручниками складних відносин відомств двох областей. Здавалося б, обидві сторони праві, але все-таки в Луганщини більше моральних прав. Вона думає про своє майбутнє: якщо сьогодні не зберегти паростки наступного покоління, то що тоді буде з територією?

Поки матеріал готувався в номер

Стало відомо, що Харківський будинок дитини, який дав притулок луганським дітлахам, погодився на переведення 46 малят у Сєвєродонецьк.

Павло ВОРОНЦОВ.
Луганська область.

Здоров'я малечі — старт на все життя

Чи не найоб'єктивнішим показником стану здоров'я дитячого населення та якості наявної системи охорони здоров'я й благополуччя країни в цілому є рівень малюкової смертності. Протягом останніх років в Україні його знижено, причому істотно. Водночас ми не вичерпали всі резерви, щоб ці показники мали більш стабільний характер і наближалися до європейських країн. Досягти цього — наше стратегічне завдання.

Юрій АНТИПКІН.

За рахунок чого ми можемо це зробити? Якщо подивитися на структуру причин малюкових втрат, то 42% належать перинатальним факторам і майже 18% — вродженій патології. Тому взятий курс на створення потужної мережі перинатальних центрів у подальшому є вкрай важливим заходом, який потребує належної державної підтримки. Ефективна перинатальна допомога має забезпечити збереження здоров'я та гармонійний розвиток дітей протягом перших п'яти років життя. Важливою складовою перинатальної служби є розвинута система медицини плода, якою передбачено моніторинг стану його розвитку, профілактику вроджених аномалій, своєчасну діагностику вад та визначення шляхів оптимальної медичної допомоги в кожному конкретному випадку. Хотів би підкреслити значну роль педіатра в забезпеченні діяльності перинатальної служби. З впровадженням сімейної медицини цю роботу може виконувати лікар загальної практики. Але покласти цю функцію лише на сімейного лікаря не зовсім доцільно, оскільки протягом періоду антенатального розвитку дитини педіатр повинен заздалегідь передбачити та сформувати групи немовлят із підвищеним ризиком порушень здоров'я і в подальшому ретельно їх спостерігати. Що ж до профілактики вроджених вад розвитку, то її можливості на сьогодні обмежені. В Україні щорічно народжується приблизно 20 тис. дітей з вродженими вадами, які потребують хірургічної корекції. В останні роки НАМН України запропоновано мультидисциплінарний підхід щодо надання допомоги таким дітям, впроваджується також модель організації допомоги новонародженим із вадами розвитку в умовах одного лікувального закладу. Така 4-етапна модель довела свою високу ефективність.

Актуальним для нашої країни є питання дитячої інвалідності. Нині у нас нараховується майже 160 тисяч дітей-інвалідів, і половина з них мають важку форму захворювання. Основними причинами інвалідності дітей є вроджені вади розвитку, хвороби нервової системи, розлади психіки і поведінки. Ось чому нам необхідно сьогодні наполегливо шукати шляхи вирішення медико-соціальних проблем дітей з інвалідністю на рівні держави. У цьому аспекті педіатри цілком підтримують розроблену концепцію соціальної педіатрії стосовно дітей з обмеженнями життєдіяльності. Цією концепцією, а також Національним планом дій щодо реалізації Конвенції ООН про права дитини передбачено впровадження системи запобігання дитячій інвалідності та підвищення рівня медичної допомоги дітям з інвалідністю шляхом катамнестичного, тобто комплексного, всебічного спостереження та надання послуг раннього втручання. Спеціальною постановою Верховної Ради затверджено Національний центр катамнестичного спостереження в системі НАМН при ДУ «Інститут педіатрії, акушерства і гінекології». Нині розпочато навчання наших лікарів за участю німецьких спеціалістів у рамках німецько-української програми, що дасть змогу європейський досвід з катамнестичного спостереження впровадити і у нас у країні.

Одним із дійових інструментів, який може позитивно впливати на зниження захворюваності та смертності серед дітей молодшого віку, є стратегія інтегрованого ведення притаманних йому хвороб, яка була впроваджена в Україні з 2010 року. Нею передбачено здійснення рутинної і водночас дуже необхідної роботи. Це навчання батьків щодо надання першої допомоги хворій дитині до приходу медпрацівників, підвищення обізнаності батьків дитини щодо профілактики різних захворювань тощо. Результати впровадження стратегії позитивні. В окремих пілотних районах низки областей зменшена дитяча захворюваність та смертність. Однак на сьогодні ця стратегія ще не затверджена до широкого впровадження у всіх регіонах країни. Державний центр з її розроблення створено, підготовлено весь пакет відповідних документів, та він поки що не має юридичної сили. Вважаю, нехтувати такою ідеологією в охороні здоров'я дитинства не варто.

Не минають дітей старших вікових груп і так звані хвороби цивілізації. Хоча загальна захворюваність ними в останні роки потроху знижується, протягом року кожна дитина все ж хворіє, та ще й не один раз. Останнім часом педіатри спостерігають збільшення відсотка дітей, які мають предгіпертензію та артеріальну гіпертензію, причому ці стани збільшуються з дорослішанням дітей. Їх причинами може бути розповсюдження гіподинамія, ожиріння, багатогодинне перебування дітей за комп'ютером, незбалансоване харчування, а також тютюнопаління, вживання алкоголю тощо. І тут своє вагоме слово мають сказати батьки. Важливо також, щоб діти, які мають різні функціональні розлади серцево-судинної системи, не випадали з поля зору, коли вони переходять від педіатра до терапевта. Якщо ними у подальшому не займатися, то в молодому, працездатному віці це будуть серйозно хронічно хворі люди. Серед гострих проблем також — поширеність серед дітей хронічних захворювань печінки, алергічних хвороб, порушення становлення репродуктивної функції у дівчаток.

Особливої уваги потребують діти шкільного віку. У нас відомі випадки раптової смерті учнів на уроках фізкультури. Ці трагедії можна пояснити тим, що здоров'я школярів у ході навчання, на жаль, погіршується. Насамперед за рахунок поширення хвороб органів травлення, дихання, серцево-судинної системи. Значний відсоток школярів старшого віку має низький рівень адаптаційних можливостей. А це ж наш майбутній трудовий потенціал, якщо говорити про хлопців — потенціал захисників Вітчизни. Тому шкільна медицина має бути пріоритетним напрямом роботи педіатрів-науковців.

Отже, повертаючись до питання, за рахунок чого ми можемо поліпшити стан справ з охороною здоров'я дітей, крім уже означених напрямів роботи, виділив би такі. **Перше**. Ми відійшли від проведення диспансеризації, але ми у жодному разі не повинні відійти від організації моніторингового спостереження за станом здоров'я дитячої популяції нашої країни. Чому це потрібно? Тільки дані моніторингу дають змогу правильно вирішувати, куди саме треба спрямовувати подальші кроки та дії в охороні здоров'я дитинства. Орієнтування лише на статистичні дані потрібних знань не дає. Створення моделі сучасного моніторингу вже неодноразово обговорювалося у робочих групах, які працювали в МОЗ України. Зараз треба, щоб ця модель моніторингу запрацювала в окремих пілотних областях та показала свої результати. **Друге**. Вже два роки на сході країни проводиться антитерористична операція, від воєнних дій терористів страждають не тільки дорослі, а й діти, тисячі переселенців з дітьми потребують психологічної та медичної реабілітації. Педіатрами, психологами підготовлені рекомендації, як проводити психологічну реабілітацію дітей, які відчули всі жахи війни. Проводиться відповідна підготовка лікарів з цих питань. Сьогодні необхідно викласти особливості проведення медичної реабілітації стосовно дітей переселенців та дітей з районів, прилеглих до зони проведення воєнних дій. **Третє**. Створення на рівні держави системи паліативної та хоспісної допомоги дітям. Це питання для педіатричної служби нове, але воно гостро потребує свого вирішення. **Четверте**. В Україні 10 років не було жодної державної програми, яка б вирішувала проблеми дитинства. Сьогодні підготовлено проект програми «Здоров'я дітей — старт на все життя», і він потребує негайного свого втілення за підтримки державних та місцевих органів влади.

Юрій АНТИПКІН,
директор Державної установи «Інститут педіатрії, акушерства і гінекології» НАМН України, академік НАМНУ.

Шкільна медицина має бути пріоритетним напрямом роботи педіатрів-науковців

Рекорд — дев'ять двійнят

Пологове відділення центральної районної лікарні капітально відремонтували в Благовіщенському (ще зовсім нещодавно — Ульяновці), районному центрі на Кіровоградщині. Місцеві підприємці зібрали на оновлення «лелечого гніздечка» разом майже 650 тисяч гривень.

«Без ремонту довелося працювати останні десять років, — розповідає головна медсестра й акушерка Людмила Бурбан. — Навіть не чекали, що в настільки скрутні часи знайдуться охочі поділитися власними прибутками з містом і його мешканцями. Крім підлоги, стелі, стін, відремонтовано або замінено системи теплопостачання, водовідведення та електромережу».

Санпропускник, коридор із лискучим лінолеумом, кімнати для гігієнічних потреб із новими кахлями, біде, рукомийниками, душовою кабінкою — все здано «під ключ» зі знаком якості. Чотири палати для породіль тепер мають вигляд модних номерів в наших стаціонарах VIP-кімнат, а сама палата «для важливих персон» — наче президентський номер у багатозірковому готелі...

«Дитячі ліжечка, всі меблі й постільна білизна у відділенні — це пожертва від німецького благодійного фонду, — зазначає начмед ЦРЛ Аїда Яремчук. — Доктора Циглера, котрий привозив нам подарунки, цього тижня представили до державної нагороди за благодійництво. На наше клопотання. А щодо реставрації відділення, то тут найбільші внески було зроблено приватно головами місцевої асоціації фермерів, районної ради та райдержадміністрації. Одне слово, було б кому народжувати!».

Тішить, що відбувається це в той час, коли лікарні здебільшого згортають свої послуги, а то й закриваються. У сусідньому Гайвороні днями остаточно зникла з реєстру залізнична лікарня, пішли з простягнутою рукою до МОЗу й місцевих рад спеціалізовані санчастини, виборює право на роботу лікарня Святої Анни в обласному центрі...

«Щороку ми приймаємо 170—190 пологів (вагітних з патологіями направляють до обласної лікарні). Для району з населенням у 23 тисячі осіб це непоганий показник як для нашої економічної і демографічної кризової ситуації, — вважає завідувач пологового відділення Ольга Савченко. — Статистика погіршується з кожним днем: позаминулого року в Україні народилося п'ятсот тисяч немовлят, минулого вже чотириста тисяч. І народжують здебільшого багатодітні матері».

Персонал відділення.

Того дня, коли ми приміряли лікарняні бахили, у світ широкий «прийшов» перший новонароджений мешканець старого-нового Благовіщенського. А попереднього тижня було прийнято пологів більше, ніж зазвичай, — вісім. Сумно від того, що такий результат вважається рекордним. І вже зовсім фантастичним видається «врожай», зібраний лелекою за один тиждень минулого року, — дев'ять пологів з народженням двійнят.

Та попри все, неподалік від відремонтованого пологового відділення пара білих лелек, котрих ще давні слов'яни вважали посланцями богів, які приносять з неба душі новонароджених, звила розкішне гніздо. Отже, роду тривати...

Олег ШВЕРНЕНКО.

Фото Івана КОРЗУНА.

Турбуються про тих, хто має особливі потреби

Міжнародний благодійний фонд «Місія в Україну» з нагоди Дня захисту дітей організував для своїх маленьких підопічних справжнє свято.

Вони брали участь у різних конкурсах, танцювали і співали разом з улюбленими мультиплікаційними героями. В гості до дітлахів з подарунками завітали депутати Житомирської міської ради Олександр Черняхович, Олександр Рибак та Олександр Ракович. А розваги організували студенти Житомирського коледжу культури і мистецтв імені Івана Огієнка. Завідувач відділу соціальної реабілітації фонду Оксана Коломійчук висловила вдячність гостям за те, що вони розділили свято з дітьми, приділили їм увагу, а також зазначила, що для фонду дуже важливо те, що він має справжніх друзів серед житомирських підприємців та представників влади.

Міжнародний благодійний фонд «Місія в Україну» було засновано 1998 року. Волонтери починали з організації консультацій для жінок з небажаною вагітністю. Пізніше з'явилася ідея працювати з дітьми, які мають інвалідність. Тепер фонд обслуговує 540 сімей з Житомира й області, в яких є діти з інвалідністю.

Оксана Коломійчук розповіла про те, як знайомство з роботою фонду змінило її життя. Одна з її доньок мала проблеми через легку форму інвалідності.

«Було багато сліз, переживань, коли її не приймали в коло друзів, коли ставили недоречні запитання. 2002 року фонд «Місія в Україну» запросив мене відпочити разом з донькою в літньому таборі. Це стало для мене великим відкриттям. Адже я побачила, що мою доньку прийняли як звичайну дитину. Ніхто не звертав уваги на її інвалідність, ніхто не показував на неї пальцем. Вона могла бути акторкою, щось вирізати чи ліпити, вивчати християнську етику, спілкуватися з такими дітьми, як сама», — розповіла жінка.

Оксана Коломійчук стала волонтером фонду. А останні 10 років є його співробітником — завідує відділом соціальної реабілітації. Вона зазначила: «Важливо, що допомогу одночасно з дітьми отримують і батьки. Вони знаходять тут розуміння, мають можливість поділитися з іншими своїми проблемами чи здобутками, отримати підтримку, зцілення для серця, в якому багато років жив біль. Наша допомога безплатна. За жодні послуги чи медикаменти батьки грошей не сплачують. Сам фонд існує за рахунок збору коштів віруючими людьми. Є також і в Житомирі люди, які жертвують на це: хтось постійно підтримує, хтось разово».

Оксана ЛУК'ЯНЕНКО.

Житомир.

На знімку: під час свята, приуроченого до Міжнародного дня захисту дітей.

Фото прес-служби Житомирської міськради.

У Рівному відкрито фотовиставку «Чиї ми?»

Відомий фотохудожник Олександр Харват та його вихованці — члени рівненського клубу «Простір фото» — цьогорічну виставку світлин «Чиї ми?» до Дня захисту дітей присвятили вихованцям Рівненського міського будинку малюків. Фотографії зняли їх під час ігор, спілкування між собою — у невимушених ситуаціях. Однак погляди та очі малюків, навіть коли вони усміхаються, сумні і ніби запитують у нас: «Чиї ми?». Адже як би добре не було в будинку малюків, кожен з них хоче сім'ї — тата й мами. Тож ця фотовиставка — привід для дорослих замислитися над своїми вчинками, життям.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

Фото надане автором.

«Світло в очах малюків спонукає до перемоги»

Представники 25-го окремого мотопіхотного батальйону «Київська Русь» та волонтери Вишгородського району Київщини привезли гуманітарну допомогу до Центру соціально-психологічної реабілітації дітей у Краматорську. Для вихованців закладу зібрали солодощі, іграшки, книжки, а також вишиванки, які діти залюбки приміряли. Бійці та волонтери відвідують центр не вперше. Цього разу до збирання допомоги долучилися учні Старопетрівської школи та вихованці дитсадочка «Пролісок».

«Але найголовніший подарунок для малюків — це радість спілкування, яка так потрібна і дітям, і бійцям. Щира радість і світло в очах, з якими діти щоразу зустрічають батальйон, живлять у хлопців упевненість, що вони роблять гідну справу, та спонукають до швидшої перемоги, яка обов'язково настане», — зазначив заступник голови Донецької обласної державної адміністрації, колишній боєць батальйону «Київська Русь» Владислав Лаврик.

Вихованцям дитячого центру привезли солодощі, іграшки, книжки, а також вишиванки.

Ліна КУЦ.

Фото надане Владиславом ЛАВРИКОМ.

У НОМЕР

Юні сєвєродонеччани звітують перед буковинськими друзями

Під час нещодавньої Всеукраїнської акції «Вишиванка — дітям зони АТО», ініційованої Міністерством освіти і науки України, буковинські школярі, їхні батьки та вчителі зібрали та відправили до Сєвєродонецька, що нині є адміністративним центром Луганської області, чудові подарунки. Крім вишиванок, там були й улюблені книжки дітей Західної України, їхні малюнки, листи для однолітків зі сходу.

З чарівною Буковиною чимало луганських школярів познайомилися ще під час зимових канікул — гостювали у Чернівцях на Різдво. Отже, від кого надійшли подарунки, було добре відомо. А напередодні Дня захисту дітей співробітники бібліотеки Сєвєродонецького міського Палацу культури разом з волонтерами організували цікаву виставку надісланих книжок, де розповіли про Буковину.

— Ми багато працюємо з дітьми, — каже провідний бібліотекар Катерина Ляхова. — Ось і зараз готуємо розповіді про письменників різних областей нашої країни для вихованців пришкільних таборів, що незабаром почнуть діяти. Ці книги допоможуть їм готуватися до таких зустрічей. А щоб буковинські школярі дізналися, хто саме одержав їхні подарунки, а також могли обмінятися думками, використовуватимемо інтернетівські сайти. Втім, цю роботу починаємо вже зараз. Фотографуємо наших хлопців та дівчаток з буковинськими книгами, малюнками. Діти в Чернівецькій області впізнають свої й будуть раді побачити посмішки тих, для кого старалися.

Першим сфотографувався п'ятикласник Рома Кононенко **(на знімку внизу)**. Він обрав для власної бібліотеки (якою, зрозуміло, користується багато друзів) серйозну книгу «Азбука бізнесу», до якої вклав сонячний малюнок та вітальний лист чернівецької семикласниці Саші Левіної. А на черзі — маленька Полінка **(на знімку вгорі)**. Вона, звісно, обрала збірку казок з яскравими малюнками. Тож спасибі вам, буковинці!

Семен ПЕРЦОВСЬКИЙ.

Фото автора.

З братами не воюють,

або Чому російсько-українські війни — не регіональний конфлікт, а прояв цивілізаційного протистояння*

У похід за «київську спадщину»

Війна 1492—1494 рр.

Нещодавно сотні людей подивилися у соцмережах відео, зняте під час шовіністського маршу в Москві. Молодчики, крокуючи колоною містом, викрикували: «Всех хохлов в состав России! Нам мало Крыма! Мариуполь — русский город, Киев — русский город» і далі по списку. Називаючи «русскими городами» Таллінн, Варшаву, Берлін і Стамбул, горланили: «Наши МиГи будут в Риге, танки — в Праге». Їм би навести порядок на своїх занедбаних територіях — у РФ зростання кількості збезлюдніх районів вже становить загрозу національній безпеці. За даними перепису 2010 р., сотні сіл і містечок, навіть тих, що за 200—300 кілометрів від столиці, залишилися тільки на мапах. Вони існують у кадастрах, на папері, а насправді є віртуальними. Лише за правління Єльцина в Росії зникли 20 тис. населених пунктів. Та й там, де ще теплиться життя — похилені ізби, розвалені церкви, неорані поля, які автору цих рядків довелося бачити і на Псковщині, і в Карелії, і навіть поблизу Санкт-Петербурга.

Навіщо народу, який не здатен обробити власний город, чужі землі? І звідки у нього ген загарбника — певно, від войовничого і жорстокого Чингісхана, якого на світові простори із забайкальських степів вигнала небувала посуха й жадоба влади та чужого добра? За визначенням київського історика Леоніда Залізняка, так зване збирання руських земель московські правителі й нині проводять східними методами.

Претендуючи на питомі київські землі, у 1492 р. Москва розпочинає війну проти Великого князівства Литовського і Руського, до складу якого входили такі українські землі, як Чернігово-Сіверщина, Київщина, основна частина Волині та Східне Поділля. Ця держава була конфедерацією місцевих земель, кожна з яких зберігала свої особливості. Характерно, що у Литовському князівстві кодекс законів «Руська правда», складений у Києві в XI—XII ст., виконував таку ж роль, як у середньовічній українській державі, а державною мовою тут була руська (українська) мова.

— У 1480 році кордон між Московією та Великим Литовським князівством проходив лише за 150 км від Москви, — розповідає доктор історичних наук Віктор Брехуненко. — Намагаючись його відсунути, московський князь Іван III перший свій удар спрямовує на Чернігово-Сіверську землю, в межах якої були такі міста, як Гомель, Стародуб, Брянськ, Курськ, Путивль.

Бойові дії 1492—1494 рр. можна назвати першою гібридною війною, готуючись до якої, Москва переманює на свій бік князів, що мали межовий статус, які за угодою 1449 р. хоча й визнавали зверхність великого литовського князя, але мали право вийти з неї. До того ж Іван III, з метою відволікати сили противника, укладає союз з кримським ханом Менглі-Гіреєм, спрямований проти Литви і Польщі. Підтримувані Москвою кримчани у 1482 р. здійснили перший страхітливий похід на Київ і спалили його. Чергові їх напади унеможливили перекидання в район бойових дій, які вели три московські армії, війська українських князів. За підсумками війни Литва втратила верхів'я Оки з містами Перемишль, Козельськ, Одоїв, а також Вязьму. Тоді ж сторони зобов'язалися надалі не переманювати князів з їх землями, а Іван III після підписання мирного договору, названого «вічним миром», який за московською традицією буде багато разів порушено, видає за великого литовського князя Олександра свою доньку Олену, яка згодом стане ще одним елементом гібридної війни підступної деспотії проти цивілізованого світу.

Війна 1500—1503 рр.

Нині дедалі частіше згадують слова канцлера Німеччини Отто фон Бісмарка про те, що «Угоди з Росією не варті й паперу, на якому написані». Він добре знав, про що говорив, адже у 1859—1862 рр. був послом Пруссії у Санкт-Петербурзі, де вивчив усі тонкощі російської дипломатії. Ще з часів Івана III чи й більш ранніх, тут головне правило — ніяких правил.

Незважаючи на підписання у 1494 р. «вічного миру» з Литвою, за шість років Московія оголошує нову війну Великому князівству Литовському і Руському.

— Приводом до війни стало релігійне питання, — продовжує розмову Віктор Брехуненко. — Іван III звинувачує Олександра в тому, що він схиляє Олену до католицизму та переслідує православних. І хоч звинувачення були абсолютно надуманими, вони мали виправдати порушення мирного договору.

Москва спромоглася відправити проти супротивника три війська загальною чисельністю до 50 тисяч вояків. Наступ розвивався успішно і невдовзі загарбники захоплюють Брянськ, потім Новгород-Сіверський, Стародуб, Чернігів, Гомель, Любеч.

— Путивль, який запекло оборонявся, бо не бажав жити «під Москвою», — зазначає історик, — взагалі довелося спалити. Значна частина населення названих міст покинула свої домівки, перебравшись на незахоплені московитами землі. Зокрема, з 23 тогочасних боярських родин Брянська лише три залишилися на місці, в п'ятьох стався розкол, інші виїхали з міста.

— Уже тоді Москва випрацювала дві стратегії війни зі своїми сусідами, — продовжує Віктор Брехуненко. — По-перше, це формування промосковської «п'ятої колони» в середовищі імовірного противника, а по-друге, подання своєї агресії як внутрішній конфлікт.

Ці самі стратегії задіяні і в нинішній війні Росії з Україною. РФ з перших днів нашої незалежності вкладає мільйони доларів у формування «п'ятої колони» в Криму, східних та південних областях, фінансує різні проросійські організації, що ховалися під личиною центрів культури, розпалює релігійні конфлікти, пропагуючи нетерпимість до представників інших конфесій. Не випадково на Донбасі була створена і нині воює «Российская православная армия», для бойовиків якої всі, хто не «московського патріархату», вороги. Нещодавно пастор з Донецька Олександр Хомченко, якого жорстоко катували в застінках так званої «ДНР», дав свідчення у Брюсселі. Там перед засіданням у міжнародному суді в Гаазі відбулося попереднє слухання справи про злочини російських військових в Україні. Пастор розповів, що його схопили, підвішували на дибу та протягом кількох днів тричі виводили на розстріл тільки за те, що він разом з представниками різних конфесій — УПЦ Київського патріархату, греко-католиками, католиками, мусульманами, парафіянами церкви «Слово життя» у 2014 році молився в центрі Донецька, який вже захопили російські терористи, за мир в Україні.

У ході війни 1500—1503 рр. московити отримали значну перемогу в битві при Ведроші. У підсумку Чернігово-Сіверщина та східна частина Смоленщини опинилися під орудою Москви, що означало великий успіх останньої. Тепер кордон між Литовським князівством і Московією пролягав за 100 км від Києва.

— Крім того, великий литовський князь Олександр був змушений піти на значну ідеологічну поступку — погодився на титулування у договорі Івана III як «государя усієї Русі», що наснажувало Москву на подальшу експансію українських та білоруських земель, — зазначає Віктор Брехуненко.

ДОВІДКОВО

Брехуненко Віктор Анатолійович — доктор історичних наук, професор, завідувач відділу теорії і історії археографії та споріднених джерелознавчих наук Інституту української археографії та джерелознавства ім. М. Грушевського. Автор понад 50 наукових праць, опублікованих в Україні, США, Франції, Польщі, Росії. Серед них «Стосунки українського козацтва з Доном у XVI — середині XVII століття» (1998), «Взаємини козацької спільноти Східної Європи в XVI — середині XVII ст., «Московська експансія і Переяславська Рада» (2004) та інші. Цього року у співавторстві з Володимиром Ковальчуком, Михайлом Ковальчуком, В'ячеславом Корнієнком видав книгу «Братня» навала. Війни Росії проти України XII—XXI ст.». Тисячу примірників науково-популярного видання передано на фронт українським бійцям.

Литовська артилерія перетинає Дніпро понтонним мостом. Фрагмент картини «Битва під Оршею» невідомого автора XVI сторіччя, можливо, очевидця битви.

«Перемир'я уклав лиш для того, щоб дати військам відпочити»

Війна 1507—1508 рр.

Так Іван III писав свого часу в інструкції послам до кримського хана Менглі-Гірея. Нову війну за «київську спадщину» Москва, спекулятивно піднявши прапор захисту православної віри, традиційно розпочала першою і вдарила по Полоцьку і Смоленську. Одночасно з бойовими діями всіма силами підживлювала незадоволення руського (українського) князя Михайла Глинського політикою Литви і його бажання «відібрати велике князівство з рук Литви й вернути Русі, як перед тим було споконвіку, та відновити Київську державу».

— Москва намагалася руками Глинського ослабити свого противника. Навесні 1508 р. з північної столиці та Великих Лук у напрямку Смоленська вирушило два війська загальною чисельністю 50 тис. чоловік. Ще 20 тис. вояків були споряджені на допомогу Глинському. Перед тим Василь III присилає до повстанців свого дядька Губу-Моклокова, обіцяючи московську підтримку, — продовжує розмову доктор історичних наук. — Як і в попередніх війнах, він робив наголос не на генеральній битві, а на провокуванні внутрішніх усобиць. А отже, викристалізувалася головна вісь московських загарбницьких стратегій — прообраз сучасної гібридної війни.

Після боїв під Мінськом, Слуцьком, Оршею, Вязьмою та іншими містами, стало зрозуміло, що жодна із сторін не може завдати вирішального удару. За новим «вічним миром», підписаним у жовтні 1508 р., Москва погодилася повернути Любеч та кілька дрібніших міст, більшість території Чернігово-Сіверщини залишилися за нею. Князь Глинський зі своїми прибічниками відступив до Московії.

Війна 1512—1522 рр.

Наступні чотири роки з моменту закінчення збройного протистояння між Литовським князівством і Московією минули у приготуваннях до нової війни.

— Військові дії знову ж таки першою розпочала Москва, що марила захопленням Смоленська і воліла залишити за собою Чернігово-Сіверщину, — каже Віктор Брехуненко. — Та ще й використала традиційні зачіпки. Нібито у Литві переслідують православних і погано обходяться із вдовою Олександра — Оленою.

На зламі 1512—1513 рр. Василь III спробував оволодіти Смоленськом, але втратив чотири тисячі війська і відступив. Це місто він знову штурмує влітку. Тоді у складі московських військ вперше перебували найманці з Європи — італійці та німці. Особливу важливу роль зіграла поява європейських артилеристів. Щонайменше 300 гармат підтримали облогу Смоленська, що завершилася капітуляцією 31 липня 1514 р. Тоді Василь III пообіцяв смолянцям зберегти всі привілеї, натомість місто пограбував, усе золото й срібло із замку і костелів вивіз, захисників полонив.

Цю історію слід пам'ятати усім, хто радий купитися на солодкі обіцянки нинішніх урядників Москви. Як й іншу — історію князя Глинського, якого Василь III кинув до в'язниці, бо той, розчарувавшись у місцевих порядках, захотів повернутися додому, в українські землі.

— Славетною сторінкою української, литовської, польської і білоруської зброї стала перемога союзного війська під командуванням руського князя Костянтина Острозького над московською армією чисельністю 40 тисяч 8 вересня 1514 р. під Оршею, — наголошує Віктор Брехуненко. — По шести годинах битви з супротивником, що значно переважав чисельно, було покінчено. Упродовж всієї ночі тривала погоня. Точно невідомо якими були втрати московського війська, щонайменше десять тисяч. Багато хто потрапив у полон — серед них 11 князів, багато бояр. З боку Острозького, який вдало маневрував і зумів вибрати оптимальну тактику бою, загинуло до 500 вояків.

Коли досліджуєш історію російсько-українських війн, постійно натрапляєш на події і факти, які повторюються в нашому часі. Після битви на Орші Василь III відмовився викупити своїх полонених і сказав, що вважає їх усіх загиблими. Нині російські правителі теж з легкістю відмовляються від своїх загиблих і полонених солдатів.

— Перемога під Оршею не змогла перебити втрату Смоленська, — підкреслює історик. — Повернення міста довелося чекати майже сто років. Слід зазначити, що в ході кампанії 1512—1522 рр. вперше в московсько-литовських війнах було використано тактику випаленої землі — загарбники все навколо руйнували й спалювали, людей страчували, інших вивозили. Іще один штрих — у ці роки вперше у військових операціях проти Москви, як затятого ворога, бере участь українське козацтво. Таке ставлення степові лицарі успадкували від українських князів і шляхти.

ДАЛІ БУДЕ.

Світлана ЧОРНА.

ФАКТ

Князь Костянтин Іванович Острозький (бл. 1463—1533) належав до одного з найславетніших українських родів. Один із найвидатніших полководців XVI ст. Виграв 60 битв із татарами, турками, московитами, дві програв. Великий князь Литовський Жигмонт призначає його великим гетьманом литовським, тобто головнокомандувачем усіх збройних сил держави. Меценат. Будував храми, допомагав монастирям. Протягом тривалого часу фінансово підтримував Києво-Печерську лавру, де його поховали. Є свідчення, що надгробок на його могилі зберігався аж до 1941 року. Син Василь-Костянтин Острозький (1527—1608) був київським воєводою, увійшов в історію української культури як визначний меценат, засновник Острозької академії.

** ПРОДОВЖЕННЯ. ПОЧАТОК У «ГОЛОСІ УКРАЇНИ» ЗА 18, 25 ТРАВНЯ 2016 Р.*

Музей АТО проведе «дорогами війни»

В обласному центрі Дніпропетровщини офіційно відкрився музей АТО. Точніше, його вулична експозиція. Виставку розмістили на території історичного музею, одразу за експонатами про Другу світову.

25 травня в центрі Дніпра з'явилися «Дороги Донбасу». Саме так називається вулична частина нового музею. Експозицію дійсно побудовано у вигляді дороги, пройшовши якою можна побачити маленьку частину тих жахів, з якими зіткнулися українські воїни на сході України. За словами організаторів, музей не випадково з'явився саме в цьому місті. Дніпропетровська область була однією з перших, хто прийняв на себе удар ворога. І в прямому, і в переносному значенні. Дніпропетровщина зробила вагомий внесок у визволення інших територій. Вона відправила на війну рекордну кількість мобілізованих — майже 25 тисяч. Через місцеві госпіталі й лікарні пройшло понад 12 тисяч поранених. А 428 жителів області віддали свої життя за мир в Україні.

На заході побували головний лікар лікарні імені Мечникова Сергій Риженко, відомі волонтери Тетяна Губа й Тетяна Ричкова, а також гостя зі столиці — співачка Світлана Тарабарова, яка виконала для присутніх Гімн України а капела.

Це не просто символ. Це реальний випадок, відлитий у бронзі.

Я сподівався, що цієї експозиції не буде...

Такими словами відкрив офіційну частину заходу Іван Начовний — відомий волонтер, радник голови Дніпропетровської облдержадміністрації, один з ідейних натхненників і організаторів музею. Як учасник АТО, боєць 93-ї бригади, він на власні очі бачив усе, що відбувалося в зоні конфлікту:

— Я сподівався, що в Україні більше ніколи не з'явиться експозиція, присвячена війні. Але війна прийшла. І наш обов'язок — показати людям, як це є насправді.

За словами Івана Начовного, ідея створення цього музею з'явилася навесні 2015 року, коли багато патріотично налаштованих жителів міста повернулися з війни й почали шукати себе у волонтерській діяльності. Учорашні солдати проводили уроки пам'яті, але незабаром зрозуміли, що потрібно робити щось більше. Тоді й з'явилася думка створити музей, у якому можна буде показати громадянський подвиг жителів Дніпропетровщини — медиків, волонтерів і, звичайно, бійців АТО.

— В 2015 році ми часто їздили в «зону», проїжджали наші колишні блокпости, пам'ятні місця, згадували наших загиблих на цій землі побратимів. Мине пару років, і все почне стиратися з пам'яті. І отоді ми подумали, що в кожному такому місці повинен бути свій пам'ятний знак. Щоб люди знали й пам'ятали, — сказав боєць.

Більшість експонатів виставки були привезені із зони АТО. Втім, є й такі, які створили штучно — на війні вони не були, однак реалістично вписалися в композицію. А от усі дірки на експонатах справжні — від куль і осколків. Загалом у музеї приблизно 300 експонатів.

Приходь і дивися

Першими в музей пустили журналістів. Окремо для них провели екскурсію «Дорогами Донбасу». На вході гостей зустрічає типовий український блокпост і розбита осколками й кулями машина-«таблетка». На таких наші медики вивозили з передової поранених бійців. Рятуючи чужі життя, нерідко ризикували своїм. Далі, уздовж дороги, ідуть покажчики міст, що стали знаковими в ході військового конфлікту. Є тут і Слов'янськ із Краматорськом — уже давно визволені. Є й Луганськ з Донецьком, ще окуповані терористами. Зайшовши до музею, кожен відвідувач зможе поринути в ту атмосферу, яка досі панує на сході України.

Іван Начовний** (праворуч) **— учасник АТО, волонтер, один з організаторів музею.

Окремий куточок «дороги» присвячено українським «кіборгам» — захисникам Донецького аеропорту. Також у музеї можна побачити розбиту вибухом башту танка, БТР, зразки озброєння, згорілі машини, на яких пересувалися і військовослужбовці, і волонтери.

Історія АТО розповіддю екскурсовода проведе відвідувача через такі «віхи», як Іловайськ, Волноваха, Сєвєродонецьк, Маріуполь, а також Мар'їнка та Авдіївка, де досі йдуть активні бойові дії. Коли відкриється внутрішня експозиція музею, там можна буде довідатися невигадані історії про людей, які брали участь у війні. Один з таких хлопців — Іван Погорєлий — став прототипом пам'ятника солдатові, що рятує маленьку дівчинку. Цей експонат уже є на території музею **(на знімку ліворуч).**

Вхід до музею — безплатний, з формуванням груп проводитимуть екскурсії. А вестимуть їх і співробітники Дніпропетровського історичного музею, і демобілізовані учасники АТО.

Аркадій АВРАМЕНКО.
Дніпропетровськ.

Фото автора.

У НОМЕР

Волонтери показали зірке «око»

Центр підтримки учасників АТО та їхніх сімей відкрили у Вінниці волонтерські організації «Мольфар» і «Вінницький союз учасників АТО». Серед почесних гостей були міські голови Вінниці — Сергій Моргунов і Дніпра — Борис Філатов.

— Центр працюватиме за принципом «єдиного вікна», тобто надаватиме весь спектр допомоги тим, хто вже повернувся з АТО і хто ще служить, а також їхнім сім'ям, — розповідає координатор нової організації керівник ГО «Мольфар» кавалер ордена княгині Ольги Юлія Вотчер. — Розробили п'ять програм. Приміщення на безоплатній основі надала міська рада, вона ж допомогла в проведенні ремонту, виділила кошти на оплату комунальних послуг, телефонного й інтернет-зв'язку, а вже оргтехніку, меблі, інші потрібні для роботи речі закупили за гроші наших волонтерських організацій.

Довідкова служба «Мольфара» працюватиме у телефонному режимі (крім вихідних) з восьмої до двадцятої години. Програма «Скриня Мольфара» передбачає надання захисникам військового спорядження та амуніції. Партнери ГО «Мольфар» розробили та пошили спеціальні комбінезони для танкістів, чохли на стволи великогабаритної зброї, ноші для евакуації поранених з місця бою. За підтримки вінничан і влади придбали і доставили в польовий госпіталь сучасний міні-рентген-апарат та прилад для ультразвукових досліджень.

Гостям показали прилад, який назвали «Око Мольфара». Схожий на мікроскоп, він дає можливість розгледіти предмети на відстані 4—5 кілометрів, зокрема, «гнізда» снайперів.

— Хочеться, щоб ваш центр став точкою кристалізації, згуртування усіх волонтерських організацій, і вони діяли як єдиний кулак, — наголосив Борис Філатов.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Слобожанський міст

Протягом минулого року Сумщина значно збільшила поставки продукції до Євросоюзу: із 19 до 25 відсотків від загального обсягу свого експорту. Про це голова облдержадміністрації Микола Клочко повідомив під час відкриття міжнародного бізнес-форуму «Відчиняємо вікно у Європу» та тематичної універсальної виставки «Слобожанський міст-2016».

Область має понад 560 км кордону із Росією і ще не так давно сильно залежала від торгових зв'язків із цією державою. Вони у Сумщини були значно міцнішими, ніж у більшості інших регіонів. Із зрозумілих причин сьогодні немає іншого виходу, як звести такі відносини до мінімуму, а в ідеалі — взагалі їх розірвати. Але без допомоги решти світу зробити цього не вдасться. Тому і місцева влада, і підприємства області головним пріоритетом бачать сьогодні пошуки нових ділових партнерів.

Однією зі складових такої масштабної роботи і є інвестиційний форум та приурочена до нього виставка «Слобожанський міст». Останній захід вже став традиційним — вперше він відбувся ще 2004-го. З кожним роком «Слобожанський міст» розширює коло учасників. Цього разу він відбувся під гаслом «Відчиняємо ворота у Європу». Не «вікно», а «ворота», з чого можна дійти висновку, що організатори поставили перед собою амбітні завдання. Чи будуть вони виконані, ми дізнаємось лише згодом. У форумі взяли участь сотні ділових людей, приблизно 40 сумських підприємств на виставці розгорнули свої експозиції, але чи домовився хтось із кимось, хто із ким, про що і на яку суму — про це, можливо, стане відомо, коли сторони підпишуть, але не утаємничать контракти. Однак щодо політичних домовленостей, деякі з них вже озвучені. Зокрема, Надзвичайний і Повноважний Посол Республіки Македонія в Україні Столе Змеєсковски анонсував майбутню зустріч між підприємцями двох держав, а президент Міжнародного трейдклубу в Україні, перший секретар Посольства Словацької Республіки в Україні Соня Крайчева поінформувала, що на її батьківщині у квітні наступного року відбудуться Дні Європи, на які вже запрошено делегацію Сумського державного університету.

Директор приватного сумського підприємства «Архітон» Василь Фесенко пропонував гостям та учасникам інвестиційного форуму вироби із натурального дерева — від діжки до повністю змонтованої сауни. Хто хотів, міг замовити й дерев'яний будинок.

— Підходило багато людей, але чи буде результат, іще не знаю, — поділився підприємець.

Приблизно в такому ж ключі відповідали й інші учасники виставки «Слобожанський міст». Молоді люди біля свого стенда просто на очах у глядачів показували, як працює технологія «3D». Пристрій сканує предмет збоку, згори і знизу, а потім «друкує» його із пластмаси. Фірма так і називається: «Група 3D інновацій». Сумське підприємство «Керамейя» експонувало клінкерну цеглу, схожої немає ніде в СНД, машинобудівні підприємства — насоси і компресори, інше обладнання.

Попри слоган про «ворота на Захід», інвестиційний форум не обмежився лише європейською тематикою. У Сумщини — своя історія відносин із Китаєм, і під час бізнес-форуму ця тема знайшла своє продовження. Коли в Україні розпочалась війна, термін «гібридна» втішив не всіх, і багато зарубіжних бізнес-структур стали виводити свої капітали на більш спокійні території. Бо «гроші люблять тишу», і проти цього, як мовиться, не попишеш. Піднебесна стала однією з небагатьох держав, яка не згорнула своїх інвестиційних програм в Україні, а, навпаки, планує їх розширювати й поглиблювати.

Про це повідомив присутній на форумі виконавчий директор Китайської торгової асоціації Руслан Осипенко. Особливо міцні відносини єднають сьогодні науковців Сумщини та Китаю, які співпрацюють у галузі атомної енергетики.

Однак головний стратегічний інтерес України все ж в Європі. За словами президента Торгово-промислової палати України, Почесного консула Франції в Україні Геннадія Чижикова, товарообіг між Україною і ЄС вже досяг 50 відсотків, і ця частка збільшується. Не секрет, що величезний експортний потенціал має аграрний сектор нашої держави. За словами Г. Чижикова, через 5—10 років Україна зможе прогодувати 400 млн. осіб. Сумщину президент ТПП України вважає унікальним регіоном, бо тут є не лише родюча земля, а й нафта, газ, сучасна хімічна галузь, потужне машинобудування і розвинена логістика. Ці характеристики роблять область дуже привабливою для інвесторів, і зупинка лише за одним: «достукатись» до їхніх гаманців.

Володимир ЧЕРНОВ.
Сумська область.

На знімку: біля одного зі стендів виставки «Слобожанський міст-2016».

Фото з сайту Сумської облдержадміністрації.

Учора посол США в Україні Джеффрі *ПАЙЄТТ* привів до присяги групу з 68 нових добровольців Корпусу миру, які працюватимуть наступні два роки в Україні. *Як повідомили в прес–службі посольства США,* нові добровольці Корпусу миру працюватимуть в українських школах, ВНЗ, неурядових організаціях, місцевих органах влади, бібліотеках та центрах соціальних послуг, викладаючи англійську мову та допомагаючи розвивати молодіжні й соціальні програми

Про визнання анексії Криму не може бути й мови

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Ще тиждень тому в Києві справді були стурбовані можливими труднощами в продовженні антиросійських санкцій країнами ЄС. Але після декларації, зробленої лідерами «Великої сімки» (до яких у Токіо приєдналися також голова Європейської Ради Дональд Туск і пан Юнкер), а головне — погроз, що прозвучали в Греції з вуст Путіна убік члена ЄС і НАТО — Румунії, стало зрозуміло: найближчим часом перегляду санкційної політики щодо РФ не буде. У НАТО дуже швидко відреагували на спроби залякування з боку Москви.

Не залишилася поза увагою і путінська риторика стосовно статусу Криму та майбутнього Донбасу. Заява, яку міністр закордонних справ ФРН Франк-Вальтер Штайнмаєр зробив під час свого виступу на «Потсдамських зустрічах» (щорічній конференції, організованій Німецько-російським форумом), стала незвично різкою. «Ми не можемо ні ігнорувати, ні прийняти кричуще нехтування міжнародного права через анексію Криму й дестабілізацію східної України. Ясно було раніше і зараз, що про визнання анексії не може бути й мови. Як зрозуміло і те, що не може бути воєнного розв'язання конфлікту в Україні», — заявив міністр. Він також зауважив, що стан виконання Мінських домовленостей незадовільний, а прогрес у політичному процесі абсолютно неадекватний. «Україна і припинення відкритого конфлікту з цього приводу між Росією і Заходом є визначальними чинниками того, чи вдасться нам повернутися до загальної європейської архітектури безпеки», — зазначив міністр і наголосив, що стабільність в Україні — це стабільність в Європі.

Нагадаємо, що ще тиждень тому Франк-Вальтер Штайнмаєр припускав можливість поетапного послаблення санкцій проти Росії, якщо Москва почне виконувати свої зобов'язання у рамках Мінських домовленостей. «Сподіваюся, що до кінця липня буде прогрес, потім ми подивимося, чи можемо послабити санкції крок за кроком, або ж залишимо їх на нинішньому рівні», — цитувало міністра **«Радіо Свобода»**.

Наталя ОНИЩУК.

НАТО закликає об'єднатися проти агресії Росії

Цілісна інтеграція усіх балканських країн у НАТО буде найкращою стратегічною і життєво важливою інвестицією у нинішній ситуації. Про це на парламентській асамблеї Альянсу, яка вперше проходила в Тирані, заявив прем'єр-міністр Албанії Еді Рама. Він вважає, що цей крок Альянсу буде відповіддю як на геополітичні амбіції країн, котрі прагнуть стати основними гравцями в регіоні, так і на постійні загрози, що йдуть із Близького Сходу та Північної Африки.

Еді Рама зазначив, що вступ Албанії до НАТО в 2009 році став фундаментом майбутнього країни, і підтримав приєднання до Альянсу Чорногорії і Македонії. На думку прем'єр-міністра Албанії, «заморожування процесу» розв'язання політичної кризи в Македонії зайве свідчить про те, що Скоп'є потребує сильнішої підтримки НАТО і ЄС.

Голова парламентської ради НАТО американський конгресмен Майкл Тернер підтвердив, що вступ деяких балканських країн до Альянсу і прагнення решти до атлантичної інтеграції поклало «кінець насильству в регіоні й забезпечило їм інший шлях розвитку. «Замість війни й розділення, тут було досягнуто миру і розуміння», — заявив Майкл Тернер.

Парламентська асамблея НАТО закликала країни-члени об'єднатися проти військової агресії Росії і активніше протистояти їй, а також збільшити витрати на колективну оборону. «Агресивність Росії має свою ціну, тому наші європейські партнери повинні збільшити витрати на оборону», — переконував союзників на асамблеї американський конгресмен.

Заступник генсека НАТО Александр Вершбоу повідомив, що НАТО підтримуватиме діалог з Росією, «але про повернення до колишніх відносин не може бути й мови, поки Москва знову не демонструватиме повагу до міжнародного права й дотримуватиметься норм міжнародної поведінки». Він наголосив, що країни НАТО прагнутимуть до посилення оборонних можливостей Альянсу й підтримуватимуть союзників, які межують із Росією. Це питання буде одним з основних на зустрічі у верхах у Варшаві, як і прохання виконувати свої зобов'язання з збільшення військових витрат до 2 відсотків від ВВП.

В ухваленій Парламентською асамблеєю декларації членів НАТО закликають досягти цього показника до 2020 року, а також «гарантувати стабільність тим союзникам, які відчувають загрозу своїй безпеці, особливо на східних і південних флангах НАТО».

Олександр БІЛИК.

Полювання на шпигунів: рахунок відкрито

У Польщі не вщухають шпигунські пристрасті. У понеділок Варшавський окружний військовий суд повідомив про винесення вироку за шпигунство на користь Росії підполковнику польських збройних сил. Він отримав 6 років позбавлення волі, 5 років заборони займатися публічною діяльністю та «позбувся» (згідно з рішенням про конфіскацію) «заробленого» на шпигунській діяльності мобільного телефону і 16,5 тисячі польських злотих (приблизно 4 тисячі євро).

Постає логічне запитання: чого такий малий гонорар за зраду? До свого арешту в жовтні 2014 року офіцер працював у відділі культури і освіти департаменту виховання і просування обороноздатності Міноборони Польщі. Як інформатор він був цінний для ГРУ РФ тим, що передавав інформацію про військовиків Війська Польського, щодо яких велися дисциплінарні провадження. Це мало допомогти росіянам орієнтувати своїх шпигунів у Польщі, «до кого можна в першу чергу звертатися у разі загострення конфлікту» або хто може бути найбільш легким «матеріалом» для вербування. Тому прокуратура інкримінувала заарештованому «участь у діяльності іноземної розвідки та передачу інформації, що могла б завдати шкоди Польщі» — діяння, за які кодекс передбачає від 3 до 15 років позбавлення волі. Проте в ході судового розгляду, який тривав у закритому режимі з 5 по 26 квітня 2016 року, захистові офіцера-зрадника вдалося переконати суддів, що підсудний визнає вину. Саме цим у прес-центрі Варшавського окружного військового суду пояснили такий м'який вирок.

А у Варшавському окружному військовому суді чекає на визначення терміну розгляду чергова справа про шпигунство на користь Кремля. Її фігурантом є росіянин з подвійним (польсько-російським) громадянством — син колишнього голкіпера збірної Росії, який 1991 року з усією сім'єю приїхав до Польщі. Будучи правником однієї з провідних юридичних контор, агент мав доступ не лише до провідних бізнесменів, а й був частим гостем у стінах польського парламенту. Із засудженим офіцером його об'єднувало одночасне затримання та спільний «роботодавець» — ГРУ.

Ще одним, виявленим польськими спецслужбами елементом шпигунської війни Кремля була партія «Зміна». Про арешт її лідера Матеуша Піскорського за підозрою у шпигунстві на користь Москви **«Голос України» інформував**. Проте лише днями стало відомо, що, окрім постійних контактів з російськими спецслужбами, йому інкримінується також «пропагування російських інтересів у Польщі через структури партії «Зміна», одним із завдань якої було «створення антиукраїнських настроїв в Польщі та реалізація заходів, спрямованих на антагонізацію польсько-українських відносин».

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

Нас пускатимуть безплатно

Мерія італійського міста Верона зробить для українців вхід до Міського музею Кастельвеккьо безкоштовним до кінця року. Така новація — знак подяки за успішні пошуки 17 цінних картин великих майстрів, **повідомив глава адміністрації Президента України Борис Ложкін у Фейсбук.**

Нагадаємо, 6 травня в Одеській області українські прикордонники виявили 17 цінних картин, викрадених 11 листопада 2015 року з Міського музею Кастельвеккьо в італійському місті Верона. 12 травня посол Італії в Україні Фабриціо Романо подякував Президенту України Петру Порошенку та українській владі за сприяння у пошуках викрадених картин.

Іракські сили у Фаллуджі

Операція зі звільнення іракського міста Ель-Фаллуджа від бойовиків ІДІЛ, захопленого ними в 2014 році, вступила у свою вирішальну фазу. За інформацією* Reuters*, іракська армія за підтримки повітряних сил США ще 22 травня увійшла на південні околиці Фаллуджі й захопила поліцейську дільницю у межах міста. Інший підрозділ спецпризначенців просунувся на одну милю на північ, зупинившись за 500 метрів від району Аль-Шухада (південно-східна частина міста).

У понеділок іракські ВПС ракетно-бомбовим ударом знищили сім лідерів терористичного угруповання «Ісламська держава». У тому числі, було вбито терориста, який відповідав за розвідку і безпеку в організації, повідомляє **інформбюро спільного командування іракських силових відомств**. Джихадистів було ліквідовано на заході провінції Анбар, на самому кордоні з Сирією. Серед знищених бойовиків — найближчий помічник лідера ІД Абу Бакра аль-Багдаді.

Іракські сили повідомили про створення безпечних коридорів для виходу цивільних. «Уся Фаллуджа та її околиці тепер повністю оточені з усіх боків. Місто готове здатися. Члени угруповання «Ісламська держава» стали тікати», — цитує заступника голови переважно шиїтського Народного мобілізаційного бюро Іраку Абу Магді ам-Мухандіса **«Радіо Свобода»**.

Фаллуджа, що розташована за 50 км на захід від Багдада, стало першим містом, яке потрапило під контроль джихадистів у січні 2014 року, за півроку до того, як «Ісламська держава» проголосила створення халіфату, що нині займає значну частину Іраку та Сирії.

Фото Xinhua/Укрінформ.

Боєць шиїтського воєнізованого угруповання, відомого як «Хашд Шаабі», стоїть біля танка на передовій, готуючись до наступу проти бойовиків «Ісламської держави» у Шаклаві, що на північному заході від Фаллуджі.

Податкові пристрасті в Японії

Чотири опозиційні партії японського парламенту вчора спробували висловити вотум недовіри уряду прем'єр-міністра Японії Шіндзо Абе. Причина полягає в тому, що Абе вирішив перенести на два з половиною роки підвищення споживчого податку: із квітня 2017 року, як це передбачалося раніше, на жовтень 2019-го. Податок має зрости з 8 до 10%.

Опозиціонери заявили, що «абеноміка» провалилася, і треба за це відповідати. Не подобаються їм і кроки уряду щодо зміцнення безпеки та розширення можливостей сил самооборони.

Утім, перспектив відправити уряд у відставку не було жодних, оскільки навіть головний опонент правлячої коаліції — Демократично-прогресивна партія — налічує у парламенті лише 91 «штик». А партії Ліберально-демократична та «Нова Комейто», які входять до коаліції, мають понад триста голосів. Але — в липні вибори до верхньої палати. А може, ще й дострокові до нижньої...

Уряд Абе уже не вперше переносить підвищення споживчого податку. Країна має величезний державний борг, що більш як удвічі перевищує ВВП країни, тож заради збільшення надходжень до бюджету ще 2014 року було підвищено податок з продажу з 5 до 8%. Наступного року мали піти далі й збільшити з 8 до 10%. Однак уже після першого податкового реформування економіка загальмувала, продажі впали, інфляція — «фетиш» японської економіки — залишалася майже на нулі. Шіндзо Абе змушений був відмовитися від наступного раунду оподаткування, а натомість наприкінці 2014 року оголосити позачергові парламентські вибори, по суті, плебісцит про довіру до політики уряду, яку партія прем'єра та його союзники виграли.

Наступну дату підвищення податку з продаж було призначено на квітень 2017. Але відтоді змінилася ситуація у світі. Різке зниження ціни на нафту вирівняло торгівельне сальдо, з'явився бюджетний профіцит, водночас упали ціни. В першому кварталі нинішнього року ВВП зріс на 1,7% порівняно з попереднім кварталом, натомість споживчі ціни впали на 0,3%. Тобто, інфляція, за яку так натхненно борються уряд і Банк Японії, вкидаючи в ринок додаткові гроші, знецінюючи єну, встановлюючи від'ємні ставки центробанку, знову не виправдала їх сподівання. Піднімати зараз ще й споживчий податок — надто великий ризик для нестійких процесів в економіці.

Вочевидь, така ситуація неабияк гнітить Абе. Звідси його характеристики світових процесів на саміті «Великої сімки» як майбутньої глобальної кризи. З чим, до речі, не погодилися Ангела Меркель та Крістін Лагард. Але в Абе свої аргументи — йому треба зробити виважений крок, аби не підірвати слабке зростання економіки і не допустити повернення дефляції.

Немає однозначної думки щодо перенесення нового оподаткування і всередині уряду. Міністр фінансів (і віце-прем'єр) Таро Асо уже заявив, що в такому випадку треба знову розпускати нижню палату парламенту, оголошувати вибори і домагатися довіри до свого суспільства.

Лідер Демократичної партії Кацуя Окада на це відповів: якщо Абе хоче виборів, то його партія до них готова.

Однак Абе виборів не хоче. Для міністра фінансів свого уряду він знайшов необхідні аргументи, Таро Асо зрештою підтримав прем'єра. Тепер залишилося знайти аргументи для суспільства. В найближчі дні очільник уряду планує викласти свою позицію на прес-конференції.

Ніна БАЛИКОВА.

Токіо.

Уряд Нідерландів ухвалив рішення про підтримку надання Україні безвізового режиму з країнами ЄС

Уповноважена особа ФГФО на ліквідацію АТ "ІМЕКСБАНК" оголошує повторні (другі) відкриті торги (аукціон) з реалізації активів АТ "ІМЕКСБАНК" іншим фінансовим установам шляхом відступлення права вимоги за кредитними договорами та договорами забезпечення виконання зобов'язань, які проводяться на електронному майданчику Товарної біржі "Альянс" https://tb-alyans.com.ua/

лота	Право вимоги за № кредитного договору	Короткий опис застави	Початкова вартість продажу, грн. (без урах. ПДВ)	Гарантійний внесок, грн. без урах. ПДВ)
133	415	Нерухомість, земельна ділянка 5,7 соток, Одеська обл., с. Каролино-Бугаз	71 789,38	7 178,94
134	763	Нерухомість, квартира 73,4 кв.м. , Одеська область, м. Рені, вул. Дунайська	41 693,06	4 169,31

Лоти виставляються до продажу на повторні (другі) торги. Зниження ціни лотів під час проведення аукціону неможливе. Місцезнаходження кредитних справ: м. Одеса, пр-т. Шевченко, 8А. Учасникам в обов'язковому порядку потрібно ознайомитися з активами.

Умови продажу:

1. Учасниками відкритих торгів (аукціону) можуть бути юридичні особи (фінансові установи - банки або небанківські фінансові установи, крім кредитних спілок).
2. Аукціон проводиться відповідно до Правил проведення відкритих торгів (аукціону) з продажу майна неплатоспроможних банків, щодо яких Фондом гарантування вкладів фізичних осіб прийнято рішення про здійснення процедури ліквідації,Товарної біржі "Альянс". Переможець аукціону зобов'язаний сплатити Товарній біржі "Альянс" винагороду за проведення аукціону.
3. Аукціон по лотам №133,134 відбудеться за наявності двох учасників.
4. Учасники аукціону сплачують на поточний рахунок № 26000050600516 в ПАТ КБ "Приватбанк", МФО 305299, код ЄДРПОУ 30010264, отримувач - Товарна біржа "Альянс":
- гарантійний внесок - 10% (десять відсотків) від початкової вартості лоту, без ПДВ
- реєстраційний внесок за подання заяви на участь в аукціоні - 510 (п'ятсот десять) гривень 00 копійок, без ПДВ;
5. Засоби платежу - грошові кошти в національній валюті України.
6. Крок аукціону - 1 % (один відсоток) від початкової ціни лота.
7. Гарантійний внесок, сплачений переможцем аукціону, за винятком витрат по організації та проведенню аукціону, зараховується до ціни продажу майна, що підлягає сплаті.
8. Переможець відкритих торгів (аукціону) відмовляється від будь-яких претензій до продавця після підписання договору відступлення права вимоги.
9. Усі витрати, пов'язані з укладенням договору відступлення права вимоги, покладаються на покупця - переможця відкритих торгів (аукціону). Переможець відкритих торгів (аукціону) повинен підписати протокол, провести повний розрахунок з продавцем та договір відступлення права вимоги протягом 10 банківських днів з дня наступного після закінчення відкритих торгів (аукціону).

За більш детальною інформацією та з приводу огляду активів звертатись до АТ "ІМЕКСБАНК" з 10.00 до 17.00 за адресою: м. Одеса, проспект Шевченка, буд. 8-А. Контактна особа від Банку для ознайомлення з кредитними справами - Горбатенко Катерина Сергіївна, тел. (048)737-51-43. Докладну інформацію про лоти учасники аукціону зможуть отримати у процедурі торгів після реєстрації на Товарної біржі "Альянс".

Час та місце проведення відкритих торгів (аукціону) у формі електронних торгів: 17.06.2016р. з 10:00 до 12:00 год. на електронному майданчику Товарної біржі "Альянс" (www.tb-alyans.com)

Прийом заяв на участь у відкритих торгів (аукціоні) проводиться на електронному майданчику Товарної біржі "Альянс" та за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Б.Хмельницького, 16, к. 106, починаючи з дати публікації цього оголошення в газетах та закінчується 14.06.2016р. о 17 год. 00 хв.

Детальна інформація щодо продажу активів розміщена на Інформаційному порталі Фонду за посиланням http://torgi.fg.gov.ua/, Товарної біржі "Альянс"https://tb-alyans.com.ua/ та АТ "ІМЕКСБАНК" http://imexbank.com.ua/.

У м.Запоріжжя, за адресою: вул. Владивостоцька, 18 будуть встановлюватись межі земельної ділянки об 11 години 00 хв. 09.06.2016р.

УСТБ "Укрінкомбіржа" повідомляє власників майна банкрута ПРАТ "Хлібзавод "Салтівський", ліквідатора та боржників про проведення 30.06.2016 аукціону. Оголошення №32005 про аукціон оприлюднено 30.05.2016 на веб-сайтах ВГСУ та Мін'юсту (у т.ч. перелік боржників).

Уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію АТ "ЄВРОГАЗБАНК" оголошує аукціон з продажу активів, що обліковуються на балансі банку, на електронному торговому майданчику Української універсальної біржі (www.uub.com.ua)

№ лоту	Найменування активу	Початкова ціна продажу лота (без ПДВ), грн.	Гарантійний внесок по лоту (без ПДВ), грн.
1	Однокімнатна квартира № 5а, загальною площею 39,50 м. кв., що знаходиться за адресою: м. Львів, вул. Генерала М. Тарнавського, буд.22	600 000,00	60 000,00

Лот виставляється для продажу на електронних торгах (аукціоні) за початковою ціною, без ПДВ.

Умови продажу:

1. Аукціон проводиться відповідно до Правил проведення аукціонів в електронній формі з продажу активів банків, щодо яких Фондом гарантування вкладів фізичних осіб прийнято рішення про здійснення процедури ліквідації, та Регламенту організації та проведення торгів на електронному майданчику Української універсальної біржі. Переможець аукціону зобов'язаний сплатити Українській універсальній біржі винагороду за проведення аукціону. Порядок прийняття участі в аукціоні в електронній формі та детальна інформація щодо лоту розміщені на веб-сайті Виконавця: http://uub.com.ua.
2. Аукціон відбудуться за наявності не менше одного учасника.
3. Учасники аукціону сплачують:
- реєстраційний внесок - 725 (сімсот двадцять п'ять) гривень 00 копійок, в т.ч. ПДВ, на поточний рахунок № 26000000001643 в ПАТ "КРЕДІ АГРІКОЛЬ БАНК", МФО 300614, код ЄДРПОУ 25158707, отримувач - Українська універсальна біржа;
- гарантійний внесок - 10% (десять відсотків) від початкової ціни продажу лота (без ПДВ) на поточний рахунок № 26007000000380 в ПАТ "КРЕДІ АГРІКОЛЬ БАНК", МФО 300614, код ЄДРПОУ 25158707, отримувач - Українська універсальна біржа.
4. Засоби платежу - грошові кошти в національній валюті України.
5. Крок аукціону - 1 % (один відсоток) від початкової ціни лота.
6. Витрати по організації та проведенню аукціону покладаються на покупця (переможця аукціону), який в момент подання заяви на участь в аукціоні укладає договір про умови участі в аукціоні з Виконавцем.
7. Переможець аукціону зобов'язаний протягом 10 (десяти) робочих днів з дати проведення аукціону: 1) підписати протокол проведення аукціону; 2) сплатити в безготівковій формі кошти за придбане на аукціоні майно за вирахуванням суми гарантійного внеску на рахунок Замовника № 32071115801026 в Національному банку України, код МФО 300001, отримувач - АТ "ЄВРОГАЗБАНК" (у стані ліквідації), код ЄДРПОУ 34693790, протягом 5 (п'яти) робочих днів після підписання протоколу проведення аукціону; 3) з'явитися до АТ "ЄВРОГАЗБАНК" для підписання договору купівлі-продажу. Гарантійний внесок, сплачений переможцем аукціону, за винятком витрат по організації та проведенню аукціону, зараховується до ціни продажу майна, що підлягає сплаті.

Ознайомитись з активами, що пропонуються до продажу на аукціоні, можна щодня, крім вихідних днів, з 09.00 до 18.00, після реєстрації учасника аукціону, попередньо зателефонувавши за телефоном: (044) 536-92-11.

Час початку аукціону: о 10 год. 00 хв. 15.06.2016 року.

На початку проведення аукціону встановлюється час представлення цінових пропозицій, що складає 10 хв. від початку аукціону. Після отримання цінової пропозиції встановлюється час представлення пропозицій, що складає 10 хв. з моменту отримання останньої цінової пропозиції. У разі закінчення терміну представлення цінових пропозицій відбувається автоматичне завершення аукціону.

Місце проведення аукціону (у формі електронних торгів): www.uub.com.ua.

Прийом заяв на участь в аукціоні проводиться за адресою: м. Київ, вул. Богдана Хмельницького, 55, к. 413 та закінчується 13.06.2016р. о 17 год. 00 хв.

Бажаючим придбати активи звертатися до служби з організації аукціону: м. Київ, вул. Богдана Хмельницького, 55, тел. (044) 278-04-27, щоденно, крім вихідних, з 09.00 до 17.00.

Оголошення (на сайти організатора торгів, банку та ФГВФО)
Уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію ПУБЛІЧНОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА " УКРГАЗПРОМБАНК" оголошує відкриті торги (аукціон) з реалізації активів банку шляхом відступлення прав вимоги за кредитами іншим фінансовим установам, який проводитиметься на електронному торговому майданчику Державного підприємства "СЕТАМ", (скорочене офіційне найменування - ДП "СЕТАМ") - https://setam.net.ua/

№ лота	№ договору	Дата укладення договору	Дата закінчення договору	Інформація про забезпечення виконання зобов'язань за кредитним договором	Початкова ціна продажу лота, грн. (без ПДВ)	Гарантійний внесок, грн. (без ПДВ)
150925	170-КЛ/09	17.11.2009	25.07.2014	Продукція незавершеного виробництва	75 000 000,00	7 500 000,00
	171-КЛ/09	17.11.2009	23.01.2015	Земельні ділянки 32,00 га, 4,00 га, 2,00 га, цільове призначення для ведення ОСГ, що розташовані за адресою: Київська область, Бородянський район, Майданівська сільська рада		
	238-КЛ/10	27.12.2010	25.07.2014	Земельні ділянки 18,00 га, 20,00 га, 1,00 га, цільове призначення для ведення ОСГ, що розташовані за адресою: Київська область, Бородянський район, Майданівська сільська рада Земельні ділянки 16,00 га, 8,00 га, 36,00 га, цільове призначення для ведення ОСГ, що розташовані за адресою: Київська область, Бородянський район, Майданівська сільська рада		
	01-КЛ/11	14.01.2011	25.07.2014	Земельні ділянки 8,00 га, 4,00 га, цільове призначення для ведення ОСГ, що розташовані за адресою: Київська область, Бородянський район, Майданівська сільська рада		

Лот №150925 виставляється для продажу на перші торги.
Дата та час проведення відкритих торгів (аукціону):11.07.2016 року з 09:00 год. до 18:00 год.
Місце проведення відкритих торгів (аукціону) у формі електронних торгів: https://setam.net.ua

Прийом заявок на участь у відкритих торгах (аукціоні) /електронна реєстрація учасників буде проводитись на веб-сайті ДП "СЕТАМ" (https://setam.net.ua), починаючи з дати публікації цього оголошення.

Кінцевий строк прийому заявок на участь у відкритих торгах (аукціоні): 10.07.2016 року до 09:00 год.

Умови продажу:

1. Кожна особа, яка реєструється на аукціоні, приймає умови Порядку реалізації майна неплатоспроможних банків шляхом проведення електронних торгів, текст якого розміщений на веб-сайті: https://setam.net.ua, та зобов'язана, у разі визнання її переможцем сплатити ДП "СЕТАМ" винагороду за проведення електронних торгів, у визначеному Порядком розмірі, шляхом вирахування суми винагороди з гарантійного внеску переможця.
2. Учасниками відкритих торгів (аукціону) можуть бути юридичні особи (фінансові установи - банки або небанківські фінансові установи, крім кредитних спілок).
3. Відкриті торги не можуть вважатися такими, що відбулися, у разі відсутності кроку відкритих торгів або якщо на участь у відкритих торгах було зареєстровано лише одного потенційного покупця.
4. Гарантійний внесок - 10% від початкової ціни продажу лота.
5.Гарантійний внесок для участі у відкритих торгах (аукціоні) вноситься на поточний рахунок ДП "СЕТАМ" - п/р 26004301066571 в ПАТ "Державний ощадний банк України". МФО 322669 , код ЄДРПОУ 39958500.
6. Засоби платежу - грошові кошти в національній валюті України.
7. Крок аукціону - 1 % (один відсоток) від початкової ціни лота.
8. Переможець аукціону підписує протокол та здійснює повну оплату за придбане майно протягом 10 (десяти) банківських днів з дня наступного після закінчення аукціону. Всі витрати, пов'язані з укладенням та нотаріальним посвідченням договорів купівлі-продажу, сплатою державного мита (послуг нотаріуса), збору до Пенсійного фонду та інші, сплачує покупець - переможець аукціону. Договір купівлі-продажу придбаного активу укладається між продавцем та покупцем після здійснення останнім повного розрахунку за придбане майно. Банківські реквізити продавця: ПАТ "УКРГАЗПРОМБАНК", Код ЄДРПОУ: 24262992, МФО 300001, н/р 32071110301026 у НБУ.
9. Ознайомитись з активами, що пропонуються до продажу на аукціоні, можна щодня, крім вихідних днів, з 09.00 до 18.00, попередньо зателефонувавши за телефоном: (044) 291-11-50.

Організатор аукціону: ДП "СЕТАМ" код ЄДРПОУ 39958500 поштова адреса: 04053, м. Київ, вул. Артема, буд. 73, тел. 044-331-17-21, працює щоденно крім вихідних та святкових з 09.00 год. до 18.00 год.

Уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію Банку "ДЕМАРК" оголошує проведення відкритих торгів (аукціону) з реалізації активів, шляхом відступлення прав вимоги за кредитами іншим фінансовим установам, який проводитиметься на електронному торговому майданчику Приватного Підприємства "Експертне Агентство" (скорочене офіційне найменування - ПП "Експертне Агентство") https://torgy.exp-agency.com.ua

№ лота	Найменування активу (детальний опис, характеристика)	Початкова ціна продажу лота, грн.
209350	**право вимоги за кредитним договором №5-354 укладеними з юридичними особами. Опис застави (іпотеки) виробниче обладнання (220 позицій), нежитлові будівлі, які складаються з: будівля корпусу №2 загальною площею 12 555,3 кв.м, побутові приміщення загальною площею 3 279,1 кв.м, прибудова загальною площею 19 кв.м, сторожова загальною площею 10,1 кв.м, каналізаційна насосна станція, градирня, огорожа 1 і 2, ворота металеві, навіс металевий, вбиральня, місцезнаходження: м. Ніжин, вул. Б. Хмільницького, 37, будівля інженерного корпусу загальною площею 5 187,5 кв.м., місцезнаходження: м. Ніжин, вул. Б. Хмільницького, 37, нежитлова будівля «магазин» загальною площею 537,9 кв.м, прибудова загальною площею 17,7 кв.м, ганок 1 і 2, місцезнаходження: м. Ніжин, вул. Б. Хмільницького, 37**	**5 006 500.00**

З детальною інформацією про склад лоту (№ та дати кредитних договорів,опис застави) можна ознайомитися на сайті ПП "ЕКСПЕРТНЕ АГЕНТСТВО" https://torgy.exp-agency.com.ua/. Лот № **209350** виставляється до продажу на повторні торги.

Місцезнаходження об'єктів продажу:м. Чернігів, вул. Комсомольська, 28.

Ознайомитись з активами, що пропонуються до продажу на відкритих торгах (аукціоні), можна з 10.00 до 16.00 год. за їх місцезнаходженням, після сплати гарантійного внеску, попередньо зателефонувавши за номером (050) 465-55-44.

Умови проведення відкритих торгів (аукціону):

1. Учасниками відкритих торгів (аукціону) можуть бути юридичні особи - фінансові установи (банки або небанківські фінансові установи, крім кредитних спілок).
2. Переможець відкритих торгів (аукціону) проведених в електронній формі, на підставі протоколу відкритих торгів (аукціону):
- перераховує кошти за придбане майно на розрахунковий рахунок вказаний в протоколі
- укладає договір відступлення прав вимоги за кредитним договором та договорами забезпечення виконання зобов'язань.
3. Засоби платежу - грошові кошти в національній валюті України.
4. Відкриті торги (аукціон) проводяться відповідно до "Правил проведення відкритих торгів (аукціону) в електронній формі з продажу майна неплатоспроможних банків", розміщеним на сайті Організатора.
5. Відкриті торги (аукціон) відбудуться за наявності хоча б одного учасника.
6. Крок відкритих торгів (аукціону) 1 % від початкової ціни лота.
7. Переможець відкритих торгів (аукціону) зобов'язаний сплатити ПП "Експертне Агентство" винагороду за проведення аукціону.
8. Розмір реєстраційного внеску - 500 грн. 00 коп. Розмір гарантійного внеску - 10% від початкової ціни лота. Реєстраційні та гарантійні внески учасниками конкурсу вносяться на поточний рахунок ПРИВАТНЕ ПІДПРИЄМСТВО "ЕКСПЕРТНЕ АГЕНТСТВО", код ЄДРПОУ 32892500, п/р 26006462996 у "Райффайзен Банк АВАЛЬ", МФО 380805.
9. Усі витрати, пов'язані з реєстрацією договору купівлі-продажу, покладаються на покупця - переможця відкритих торгів (аукціону).

Час проведення відкритих торгів (аукціону): 16.06.2016 року з 10 год. 00 хв. до 12 год. 00 хв. Якщо цінова заявка внесена за 5 хвилин до закінчення аукціону, то час проведення аукціону продовжується на 10 хвилин і так доти, поки не буде визначено переможця аукціону. **Місце проведення відкритих електронних торгів (аукціону): https://torgy.exp-agency.com.ua**

Прийом заяв на участь в відкритих торгах (аукціоні) /реєстрація учасників/ буде проводитись на веб-сайті ПП "Експертне Агентство" (https://torgy.exp-agency.com.ua), починаючи з дати публікації цього оголошення.

Кінцевий строк прийому заяв на участь в відкритих торгах (аукціоні), оплати реєстраційного та гарантійного внеску - 14.06.2016 року о 15 год. 30 хв.

Організатор відкритих торгів (аукціону): ПП "Експертне Агентство", 25015, м.Кіровоград, пр. Комуністичний, 22/12, код ЄДРПОУ 32892500, тел. (098) 009-18-81, працює щоденно крім вихідних з 09.00 до 18.00.

З ПОШТИ

№ 100 (6354) СЕРЕДА, 1 ЧЕРВНЯ 2016

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, короткочасні дощі з грозами. Вітер східний, північно-східний, на півдні — переважно південно-західний, 5—10 м/с. Температура вночі 12—17 градусів тепла. Вдень 17—23 вище нуля, на Закарпатті й у південних областях 22—27 градусів зі знаком плюс.

ЦЬОГО ДНЯ, 1 ЧЕРВНЯ

1652. У битві під Батогом союзна армія Війська Запорозького і Кримського Ханства під проводом Богдана Хмельницького отримали перемогу над армією Речі Посполитої. **1922.** Переведено на госпрозрахунок машинобудівний завод «Арсенал» (Київ). **1979.** Народився Юрій Лук'янцев — прапорщик Державної прикордонної служби України. Нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (2014, посмертно). **1996.** Україна перевела останні ядерні ракети до Росії, ставши без'ядерною державою. **2008.** Пішов з життя Петро Михайленко — український правник, доктор юридичних наук, професор, академік Академії правових наук України, генерал-лейтенант внутрішньої служби.

ВІЛЬНИЙ МІКРОФОН

Депозит в іноземній валюті компенсують за збитковим курсом

В одному із комерційних банків я мав депозит на значну для мене суму в доларах США. З 25 грудня 2015 року банк перебуває на стадії ліквідації. Через Фонд гарантування вкладів населення мені обіцяють повернути депозит у національній валюті за курсом 22,96 грн. за долар. Не треба бути великим математиком, щоб зрозуміти, що це збитковий курс для вкладника.

З цією проблемою я звертався на урядову «гарячу лінію», та мені відповіли, що не можуть допомогти, оскільки банк є комерційним.

Ви, можливо, порадите цю проблему розв'язувати через суд. Але на суд потрібні гроші. А я отримую мінімальну пенсію.

Михайло БУРЛАК.

Вінницька область.

Коментар юриста

Звертатися до суду в цьому разі не варто — суд не зможе змусити Фонд гарантування вкладів фізичних осіб (ФГВФО) розрахуватися з вами за вкладом у валюті, в якій було розміщено депозит у банку. Річ у тому, що відповідно до Закону України від 23.02.2012 №4452-VI "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб" відшкодування коштів за вкладом в іноземній валюті відбувається в національній валюті України після перерахування суми вкладу за офіційним курсом гривні до іноземних валют, встановленим Національним банком України на день початку процедури виведення ФГВФО банку з ринку та здійснення тимчасової адміністрації (ч. 5 ст. 26), а при відкликанні банківської ліцензії та ліквідації банку — після перерахування суми вкладу за офіційним курсом гривні до іноземної валюти, встановленим Національним банком України на день початку ліквідації банку (ч. 6 ст. 26). При цьому не має значення, який банк вам не повернув гроші — приватний чи державний. Також варто нагадати, що ФГВФО здійснює розрахунок з урахуванням нарахованих відсотків станом на день початку процедури виведення фондом банку з ринку, але не більш як суму граничного розміру відшкодування коштів за вкладами, встановленого на цей день, незалежно від кількості вкладів в одному банку. Сьогодні ця сума не може перевищувати 200 тисяч гривень. Виплата відшкодування здійснюється з урахуванням сум, сплачених вкладнику протягом дії тимчасової адміністрації у банку.

Нарахування відсотків за вкладами припиняється в останній день перед початком процедури виведення ФГВФО банку з ринку (у разі ухвалення рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку — у день ухвалення рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку).

У грудні 2015 р. офіційний курс НБУ лише 4 числа був 22,72 грн. за долар США, у всі інші дні грудня курс був вищим за 23 гривні. 25 грудня він становив 23,36 грн. Отже, курс 22,96 грн., за яким вам запропоновано здійснити перерахунок вкладу, є заниженим.

Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Партизани проти Рейха

ВЕТЕРАН

У свої 92 роки Віра Федорівна Волкова не сидить на місці — займається громадською діяльністю в Київській міській організації колишніх партизанів і підпільників, зустрічається з ветеранами, бере участь у круглих столах, уроках мужності. Коли почалася війна, Вірі виповнилося лише 17...

«Навколо мого села Пилипович Новоград-Волинського району, що на Житомирщині, росте гарний ліс з віковічними деревами — згадує Віра Федорівна, — він нас годував цілий рік ягодами, грибами, дичиною. Для мене він був як рідний дім.

Через село протікала ріка Церем, над якою було встановлено міст траси стратегічного значення Київ—Варшава. До кордону з Польщею було майже 20 км. 22 червня 1941-го німецькі літаки бомбили міст і розстрілювали мешканців, які втікали дорогою. Я тоді дивом залишилася жива — стрибнула в яму з водою. Село опинилося в глибокому тилу. Міст охороняв окремий спеціальний батальйон німців, італійців і мадярів.

Я і мої однокласники тоді ще не знали таких слів, як «підпільник» чи «партизан». Але мені, колишньому секретареві комсомольської організації школи, була добре відома організаторська робота. Зібравшись з друзями, ми вирішили боротися самостійно. Від руки писали антифашистські листівки, зведення Радянського інформбюро й поширювали їх у багатолюдних місцях.

Дізналася від надійних людей, що в селі є підпільна явка, що чоловіки і деякі сім'ї пішли в ліс і створили партизанський загін. Незабаром я стала секретарем підпільної комсомольської організації партизанського загону ім. Чапаєва з'єднання С. Ф. Маликова. Із загоном пройшла через Житомирську, Рівненську й Волинську області.

Багато чого довелося пережити. Брала участь у розгромі Ігнатопільського укріпленого вузла, підриванні шосейних мостів, штурмі залізничної станції Рудня-Радовельська й багатьох інших операціях, в одній з яких дістала поранення.

Часто діставала розвіддані, надавала медичну допомогу пораненим і хворим, стояла на бойовому посту.

Одного разу вночі на бойовому посту я помітила вовка, який наближався. У кущах був ледве вловимий шелест гілок. Зграя?! Довелося вистрілити. Зайшла в землянку, а мені назустріч іде Сидір Ковпак і потискує руку. Це був жовтень 1943 року...

Удруге із Сидором Артемовичем я зустрілася 30 серпня 1949-го, тоді він, уже будучи заступником голови Президії Верховної Ради УРСР, вручив мені медаль «Партизану Вітчизняної війни» I ступеня...

Дівчат у загоні було лише троє, а хлопців 600. Командир строго всіх попередив, щоб нас ніхто навіть не намагався скривдити. Відпочивали всі разом у загальній землянці покотом на хвойних гілках. Прийдеш із завдання, вибереш місце, де можна заснути на кілька годин...»

У лютому 1944-го при з'єднанні з військами радянської армії дівчат-партизанок демобілізували. Перемогу Віра зустріла студенткою Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка. У вихідні ходила з друзями на Хрещатик розбирати завали від зруйнованих будинків. Здобувши професію геолога, понад 50 років віддала улюбленій роботі, результатом якої стало дослідження й карта тектоніки Українського щита й прилеглих територій. За бойові заслуги й мужність Віру Волкову нагороджено 6 орденами й 25 медалями.

З БОЙОВОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ

«Змогла в тилу ворога переконати 36 поліцейських зі зброєю й технікою, 15 мадярських солдатів на чолі з командиром перейти на бік партизанського загону ім. Чапаєва, у якому воювали з окупантами до визволення території України... Ризикуючи, налагодила зв'язок партизанського загону з командирами однієї з військових частин супротивника й дістала у них для загону велику кількість зброї, боєприпасів, медикаментів...»

Людмила КОМЛИК,
член Національної спілки журналістів.

Київ.

Фото автора і з архіву В. Волкової.

Народна медицина

ІСТОРІЯ З КОНВЕРТА

Якось, після незначної застуди, причепився до мене нежить. За рекомендацією лікаря капав у ніс різні аптечні засоби, а користі жодної. Сусідка порадила піти до народної цілительки, мовляв, я теж мучилася, доки до неї не звернулася. І дала адресу.

Взагалі я не вірив ні знахарям, ні народним цілителям, вважав їх шахраями, але все-таки вирішив спробувати.

Приходжу до «лікарки» — така собі бадьора бабця з гострим поглядом. Щойно я привітався, вона одразу видала діагноз:

— Нежить дуже запущений!

— Так, — підтверджую, — допоможете? — і простягаю сотенну купюру.

Бабця, як фокусник, сховала купюру в складки кофти і втішила:

— Допоможу, синку, допоможу. Є засіб...

— Трава чи мумійо? — припускаю.

— Ні, що ти! Тут інше потрібно. Знайди чорну кішку з білою міткою на чолі, зріж у неї з хвоста шерсть, підпали й подихай цим димом. Враз твій нежить зникне!

Спосіб нібито простий. Але де взяти таку кішку? У дворі їх повно, але всі сірі, руді, білі... Днів зо три я шукав кота потрібної масті. І таки знайшов. Схопив — і додому. Аж тут наздоганяє мене здоровань і кричить:

— Віддай мою Мурку, злодюго!

Забрав у мене кішку і так мені дав по носу, що я тиждень себе в дзеркалі не впізнавав. А коли травма зажила, нежитю наче й не було!

От і не вір після цього в народну медицину...

Мефодій МАРТИНОВ.

Донецька область.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Листи читала Оксана КАЛУГІНА

Над номером працювали: Сергій ДЕМСЬКИЙ, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Юлія КІНЗЕРСЬКА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2016 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 20 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 16 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 50 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 60000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 47764

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua

